

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 45.

- Ίστορικά.— ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΘΩ, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ε. Λαυριώτου.
 Νέα μέθοδος κριτικῆς.— Ὁ κ. MAX NORDAU, ὑπὸ JEAN THOREL.
 Ἡ μουσικὴ παρ' ἡμῖν, ὑπὸ Ν. Παγανᾶ.
 Αυτόλαλος λύρα, ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου.
 Ἀγροτικὸν εἰδύλλιον, ὑπὸ Μεγελίου Π. Φιλανθίδου.
 Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις.— ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ.— Ἡ περὶ τῆς Ζακύνθου ἔκθεσις τοῦ κ. Κ. Μητσοπούλου, ὑπὸ Ἡλ. Γ. Βαλσαμάκη.
 Δραματικὴ Ἐπιθεώρησις.— ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.— ΘΕΑΤΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.— ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ.
 —ΧΡΟΝΙΚΑ, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου.
 Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Μ. Ε. Μ.
 Φύρδην Μιγδὸν.
 Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Ν. Φωτιάδου.
 Βιβλιογραφία.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΩΝ 2

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ.			ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ".		
Ἐν Κωνσταντινουπόλει.	Γρ.	80	Ἐν Κωνσταντινουπόλει.	Λ. Τ.	2
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετζ.	5	Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετζ.	16
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ.	25	Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ.	70

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ 1ην ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συγγράμματα ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ΝΕΟΛΟΓΟΥ, ἐν τῷ Πέραν ὁδὸς Κιουτσούκ Χενδέκ ἀρ. 29, 31.
 καὶ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς αὐτοῦ.

Αἱ ἀγγελίαι συμφωνοῦνται ἰδιαιτέρως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Νεολόγου.
 Κρίσεις ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων δημοσιεύονται, ἀποστέλλομένων τῇ διευσθύνει δύω ἀντιτύπων,
 ὧν τὸ μὲν προώριστα τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτῆς, τὸ δὲ τῷ τῆν κρίσιν ποιήσαντι.

ΟΙΚΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΡΑΠΠΑΠΟΥ ΒΕΗ. Πέραν, Σακίτζ 'Αγάς 21. Κατά πύσαν Κυριακήν πωλήσεις επί δημοπρασία. 'Αγορά και φύλαξις επίπλων. Προκαταβολαί κτλ.	14	27
ΔΙΑΡΗΑΝΕ. Μυροποιεῖον Α' τάξεως. Εἶδη ἀρίστης ποιότητος. Γενική χρῆσις τῆς πούδρας Σάραρ Βεργάο ὑπὸ τῶν φιλοκάλων κυριῶν. 'Αλεξιάδην χάν, 'Αριθ. 17.	15	28
ΚΟΝΙΑΚ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Σ. καὶ Η. καὶ Γ. ΜΕΤΑΞΑ. 'Εν Πειραιεῖ. 'Εξ οἴνου γνησίου παλαιόν. 'Απειρία συστάσεων. 'Αντιπρόσωποι 'Αδελφοὶ Τριανταφυλλόπουλοι.	16	29
ΣΙΓΑΡΟΚΑΡΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΑΟΥΣΗ. Λεπτότατον, μεταξωτόν, ὑγιεινόν, ὑπὸ τὸ διακριτικὸν σῆμα 'Αγκύρας. 'Αριστον εἰς τὸ εἶδός του. 'Αποφεύγετε τὰς παραποιήσεις.	17	30
ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ Δ. ΚΟΤΟΥΛΑ. Μ. 'Οδὸς Πέραν, ἔναντι τοῦ 'Ελλ. Προξενείου. Νέον Κατάστημα. Διακόσμησις φιλόκαλος. Ποτὰ καὶ φαγητὰ ἐκλεκτά. 'Υπηρεσία ἀνελλιπή.	18	31
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Τσαούδη Γραφικὴ ὕλη. Χάρτης μουσικῆς, 'Επισκεπτηρίων, 'Υπογραφιασκτλ. Τετράδια, ΣΥΝΑΛΛΗΤΙΚΑΙ, ΦΟΡΤΩΤΙΚΑΙ κτλ. 'Εν Γαλιταῖ ὁδὸς Μαχμουδιέ 'Αριθ. 8. ΤΙΜΑΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ	19	32
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ν. ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΥ. Σουλταν Βαγιαζίτ, Κιοκτσιλέρ-μπασή, 99. Τελειόταται μηχαναί, ἐφευρέσεις νέαι. Εὐθηνία, ταχύτης, 'Απαράμιλλος ἐπιτυχία.	20	33
ΠΡΟΜΟΣΧΟΝΑΣ. 'Ωρολογιοποιὸς Α' τάξεως καὶ κοσμηματοπώλης. Διορθώσεις ὥρολογίων. Κατασκευή, κοσμημάτων. Κομψότης καὶ εὐθηνία. Γαλατῆ, Βοεβόδα, παρὰ τὴν Κρήνην.	21	34
9	22	35
10	23	36
11	24	37
12	25	38
13	26	39

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 45.

ΤΟΜΟΣ Β'.

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1893.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΘΩ.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον διεύθυνσιν τῆς 'Εβδομαδιαίας 'Επιθεωρήσεως τοῦ Νεολόγου.

'Ορμώμενος ἐκ τῆς ιδέας ὅτι συλλογὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν ἱστορίαν ἑνὸς ἐκάστου τόπου ἐστὶ τὰ μέγιστα ἀνύσιμος, ἐτόλμησα νὰ ποιήσω τοιαύτην καὶ περὶ τῆς ἐμῆς ἱερᾶς ταύτης πατρίδος τοῦ 'Αθω, διαίρεσας αὐτὴν εἰς τὰ ἐξῆς μέρη:

α) Συλλογὴν τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπ' ἑλλήνων ποιητῶν, ἱστορικῶν καὶ γεωγράφων, μέχρι τοῦ Δ' αἰῶνος μετὰ Χριστῶν, γραψάντων περὶ τοῦ 'Αθω.

β) Συλλογὴν τῶν βυζαντινῶν ἱστορικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων.

γ) Συλλογὴν Χρυσοβούλων τῶν βυζαντινῶν αυτοκρατόρων.

δ) Συλλογὴν πατριαρχικῶν σιγγιλίων.

ε) Συλλογὴν ἐγγράφων τῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου ἀρχῆς, ἢ τοῦ πρώτου, καὶ τῆς 'Ι. Συνάξεως.

στ) Συλλογὴν ἱστορικῶν γεγονότων, παραδόσεων, θυμιατουργῶν 'Αγίων Εἰκόνων.

ζ) 'Ακριβεστέρην ἱστορικὴν ἀφήγησιν τοῦ διοικητικοῦ πολιτεύματος.

η) Συλλογὴν σουλτανικῶν Φερμανίων δι' ὧν ἐπιβραβεύεται τὸ Τόπου ἢ προνομιοῦχος ἀσυδοσία καὶ τᾶλλα.

θ) Συλλογὴν τῶν νεωτέρων μέχρι σήμερον ἐπισκεφθέντων τὸν Τόπον καὶ γραψάντων περὶ αὐτοῦ καὶ

ι) Κατάλογον μετὰ ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας.

'Αποστέλλω ὅθεν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ 'Επιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου τὴν πρώτην Συλλογὴν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι εὐρίσει χῶρον ἐν αὐτῇ, πάντως τῇ καλοκαγᾶθῳ συγκαταβάσει τῆς ἀξιότιμου Διευθύνσεως.

'Εν 'Αγίῳ ὄρει 'Αθω, 1893 Ἀυγούστου 15.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ε. ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ.

1.

'Ορφῆος 'Αργοναυτικά.

Οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου πρηνῶνας ἐρημνοῦς Εἰσέδρακόν Μινύαι, καὶ 'Αθω δενδροόδεα κάμψαι Πελλήνην τ' εὐρείαν, ἴδε ξανθὴν Σαμοθράκην.

2.

'Ομήρου Ξ. 'Ραψῶδ. τῆς 'Ιλιάδος.

Ἔως φάτο, μείδηνδεν δὲ βοῶπις πότνια 'Ηρη, Μειδήσασα δ' ἔπειτα, ἐφ' ἐγκάθθετο κόλπῳ. 'Η μὲν ἔδην πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ 'Αφροδίτη, 'Ηρη δ' ἀίξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο, Πιερίην δ' ἐπιβάσα καὶ 'Ημαθίην 'Ερατεινήν, δεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὕρα νιφόνετα, ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν ἐξ 'Αθῶω δ' ἐπὶ πόντον ἐδήσατο κυμαίνοντα. Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος· ἐνθ' 'Υπνω ξύμβλητο, καθιγνήτω Θανάτοιο, ἐντ' ἄρα οἱ ἦν χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

3.

Εὐστάθιον ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Παρεκβολαί εἰς τὴν τοῦ 'Ομήρου 'Ιλιάδα. . . . 'Αθως δὲ τὸ ὄρος, ἀπὸ 'Αθω γίγαντος, ὃ Ποσειδῶν φασὶ τὸ ὄρος ἐπέθετο. Τοῦτο δὲ Ξερέξης διώρυξέ ποτε, καταπλήττων τοὺς 'Ελλήνας, τριακο-

σίους δὲ σταδίους, ἡσάσι, Δήμου ἀπέχων ὁ Ἄθως, ὅμως σκιάζει αὐτήν. Ὄθεν καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐχόντων καὶ πόρρωθεν ἐφικνεῖσθαι ἢ καθικνεῖσθαι τῶν ταπεινότερων δι' ὑπεροχὴν τινά. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἄθως ὑψηλότατος ὢν, εἶχεν ἐν καιρῷ περὶ δειλὴν δικιὰν ἀποτελεῖν ἰκνουμένην ἕως καὶ εἰς ἀγαλμα λημνίας βοός. Διοκλῆ δὲ ἡσάσι τὰ ρηγίνων ἀρχιτέκτονα ἐπαγγείλασθαι Ἀλεξάνδρῳ διαγλύψαι τὸν Ἄθω τοῦτον καὶ κατασκευάσαι ἀνδριάντα αὐτοῦ, θατέρῳ μὲν χειρὶ μυριάνδρον πόλιν κατέχοντα, θατέρῳ δὲ, ποταμὸν προϊέμενον, καὶ δοκῆν τοῖς παραπλεύουσιν ὅτι σπένδει. Τὸ δὲ Ἄθω, προπαροξύνουσιν οἱ παλαιοὶ, τὸν φυσικὸν τόνον φυλάττοντες, γέγονε γὰρ ἐκ τοῦ Ἄθω, πλεονάσαντος τοῦ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ ο μικροῦ, ὡς καὶ ἐν τῷ φῶς φῶς, καὶ κῶς κῶς, καὶ ἔστι πῶς ἀπτική καὶ ἡ τοῦ Ἄθω προπαροξυτόνησις. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐν πολλοῖς ὀκνοῦσι μετατιθεῖναι ὑποβιδαστικῶς τὰς τῶν εὐθειῶν ὀξείας.

4.

Αἰδοχύλου Ἀγαμέμνων.

... Ἴδῃ μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας.
Δήμου, μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἄθων αἴπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο.

5.

Ἡρόδοτος.

Βι62. VI. § 44. . . . Τὰ γὰρ ἐντὸς Μακεδόνων ἔθνεα πάντα σφί ἦν ἡδὴ ὑποχείρια γεγονότα· ἐκ μὲν δὴ Θάσου διαβαλόντες πέρην ὑπὸ τὴν ἡπειρον ἐκομίζοντο μέχρι Ἀκάνθου, ἐκ δὲ Ἀκάνθου ὀρμώμενοι τὸν Ἄθων περιέβαλλον· ἐπιπεσὼν δὲ σφί περιπέουσιν βοέης ἀνεμος μέγας τε καὶ ἄπορος κάρτα τρηχέως περιέσπε πλήθει πολλὰς τῶν νεῶν ἐκβάλλων πρὸς τὸν Ἄθων· λέγεται γὰρ κατὰ τριηκοσίας μὲν τῶν νεῶν τὰς διαφθαρεῖσας εἶναι, ὑπὲρ δὲ δύο μυριάδας ἀνθρώπων ὥστε γὰρ θηριωδεστάτης εὐσύντης τῆς θαλάσσης ταύτης τῆς περὶ τὸν Ἄθων οἱ μὲν ὑπὸ τῶν θηρίων διεφθείροντο ἀρπαζόμενοι, οἱ δὲ πρὸς τὰς πέτρας ἀμασδόμενοι· οἱ δὲ αὐτῶν νέειν οὐκ ἐπιστάτο κατὰ τοῦτο διεφθείροντο, οἱ δὲ ῥίγῃ· ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς οὕτω ἐπρησσε, Μαρδονίῳ δὲ καὶ τῷ πεζῷ στρατοπεδευομένῳ ἐν Μακεδονίῃ νυκτὸς Βρύγοι Ὀρήτικες ἐπεχείρησαν, καὶ σφέων πολλοὺς φονεύουσιν οἱ Βρύγοι, Μαρδόνιον δὲ αὐτοὶ τραυματίζουσι· οὐ μὲν οὐδὲ αὐτοὶ δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων· οὐ γὰρ δὴ πρότερον ἐπανέστη ἐκ τῶν χωρῶν τούτων Μαρδόνιος, πρὶν ἢ σφέας ὑποχειρίους ἐποιήσατο τούτους μέντοι καταστρεψάμενος, ἀπῆγε τὴν στρατιὴν ὀπίσω, ἅτε τῷ πεζῷ τε προσπταίδης πρὸς τοὺς Βρύγους καὶ τῷ ναυτικῷ μεγάλως περὶ τὸν Ἄθων. Οὗτος μὲν νῦν ὁ στόλος αἰσχροῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθη ἐς τὴν Ἀσίαν.

§ 94. . . Ἀμα δὲ βουλόμενος ὁ Δαρεῖος ταύτης ἐχόμενος τῆς προφάσεως καταστρέφεται τῆς Ἑλλάδος τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν τε καὶ ἕδωρ. Μαρδόνιον μὲν δὴ φλαύρως πρήξαντα τῷ στόλῳ παραλύει τῆς στρατηγίας, ἄλλους δὲ στρατηγούς ἀποδέξας ἀπέστειλε. . . ἐσβαλλόμενοι δὲ τοὺς ἵπλους ἐς ταύτας καὶ τὸν πεζὸν στρατὸν ἐπιβιβάσαντες

ἐς τὰς νέας ἔπλεον ἑξακοσίησι τριήρεσι ἐς τὴν Ἰωνίην· ἐνθεῦτεν δὲ οὐ παρὰ τὴν ἡπειρον εἶχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ τε Ἑλληνιστοῦ καὶ τῆς Θρηκῆς, ἀλλ' ἐκ Σάμου ὀρμώμενοι παρὰ τε Ἰκάριον καὶ διὰ νήσων τὸν πλόον ἐποιεῦντο, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, δειδαντες μάλιστα τὸν περίπλοον τοῦ Ἄθω, ὅτι τῷ προτέρῳ ἔτει ποιούμενοι ταύτη τὴν κομιδὴν μεγάλως προσέπταισαν.

Βι6. VII. §. 22. Καὶ τοῦτο μὲν, ὡς προσπταϊδάντων τῶν πρώτων περιπλεόντων περὶ τὸν Ἄθων, προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων κομὴ μάλιστα ἐς τὸν Ἄθων. Ἐν γὰρ Ἑλασιούντι τῆς Χερσονήσου ὄρμεον τριήρεις, ἐνθεῦτεν δὲ ὀρμώμενοι ὄρυσσον ὑπὸ μαστίγων παντοδαποὶ τῆς στρατιῆς, διάδοχοι δ' ἐφοίτων ὄρυσσον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἄθων κατοικημένοι. Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβάριος καὶ Ἀρταχαιῆς ὁ Ἀρταίου ἀνδρὲς Πέρσαι ἐπεστάτεον τοῦ ἔργου· ὁ γὰρ Ἄθως ἐστὶ ὄρος μέγα τε καὶ ὀνομαστὸν, ἐς θάλασσαν κατῆκον, οἰκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων. τῇ δὲ τελευτῇ ἐς τὴν ἡπειρον τὸ οὖρος, χερσονησοειδὲς τὲ ἐστὶ καὶ ἰσθμὸς ὡς δωδέκα σταδίων· πεδίον δὲ τοῦτο καὶ κολωνοὶ οὐ μεγάλοι ἐκ θαλάσσης τῆς Ἀκανθίων ἐπὶ θάλασσαν τὴν ἀντίον Τορώνης· ἐν δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ, ἐς τὸν τελευτῇ ὁ Ἄθως, Σάνη πόλις Ἑλλὰς οἰκῆται· αἱ δὲ ἐντὸς Σάνης, ἔσω δὲ τοῦ Ἄθω οἰκημένοι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας ἀντὶ ἡπειρωτίδων ὄρμητο ποιεῖν· εἰσὶν αἶδε, Δίον, Ὀλόφυξος, Ἀκρόθων, Θύσσοι, Κλεωναί· πόλεις μὲν αὗται, αἱ τὸν Ἄθων νέμονται, ὄρυσσον δὲ ὄδε· δασάμενοι τὸν χῶρον οἱ βάρβαροι κατὰ ἔθνεα, κατὰ Σάνην πόλιν οἰκιστοτενὲς ποιησάμενοι, ἐρεῖτε ἐγένετο βαθεῖα ἢ διώρυξ, οἱ μὲν κατώτατα ἐστεῶτες ὄρυσσον, ἕτεροι δὲ παρεδίδοσαν τὸν αἰεὶ ἐξορυσσόμενον χοῦν ἄλλοισι κατύπερθε ἐστεῶσι ἐπὶ βάθρων, οἱ δ' αὐτὸ ἐκδεκόμενοι ἐτέροισιν ἕως ἀπικόντο ἐς τοὺς ἀνωτάτω, οὗτοι δὲ ἐξεφόρον τε καὶ ἐξέβαλλον.

§. 122. Ὁ μὲν νῦν ναυτικὸς στρατὸς ὡς ἀπειθῆ ὑπὸ Ἐέρξω καὶ διεξέπλωσε τὴν διώρυχα καὶ ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐς κόλπον, ἐν τῷ Ἄσῳ τε πόλις καὶ Πίλωρος καὶ Σίγγοι καὶ Σάρτη οἰκῆται, ἐνθεῦτεν, ὡς καὶ ἐκ τούτων τῶν πολιῶν στρατιὴν παρέλαβε, ἔπλεε ἀπιέμενος ἐς τὸν Ἑρμαῖον κόλπον, κάμπτων δὲ Ἀμπελων καὶ Τορωναίων ἄκρην παρεμείβετο Ἑλληνίδας τὰς δε πόλεις, Τορώνην, Γαληψόν, Σεργύλην, Μικύβερναν, Ὀλυνθον.

§. 124. Ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς αὐτοῦ περὶ Ἀξιὸν ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην, καὶ τὰς μεταξὺ πόλεις τούτων περιμένων βασιλεῖα ἐστρατοπεδεύετο, Ἐέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς ἐπορεύετο ἐκ τῆς Ἀκάνθου τὴν μεσόγειαν τῶν τῆς ὁδοῦ, βουλόμενος ἐς τὴν Θέρμην ἀπικεῖσθαι.

6.

Θουκυδίδης.

Βι62. VI. §. 84. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θερεῖ εὐθὺς ὁ Βρασιδῆς ἔχων καὶ Χαλκιδικῆς ἐπὶ Ἀκάνθον τὴν Ἀνδριῶν ἀποικίαν ὀλίγον πρὸ τρυγητοῦ ἐστράτευεν.

§. 109. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Μεγαρής τε τὰ μακρὰ τεῖχη, ἃ σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἐλόντες ἐς ἑδαφός, καὶ Βρασιδῆς μετὰ τὴν Ἀμφιπό-

λεως ἄλωσιν ἔχων τοὺς ξυμμάχους στρατεύει ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν καλουμένην. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλέως διορύγματος ἔσω προύχουσα, καὶ ὁ Ἄθως αὐτῆς ὄρος ὑψηλὸν τελευτῇ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. πόλεις δὲ ἔχει Σάνην μὲν Ἀνδριῶν ἀποικίαν παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὐβοίαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας Θυσσὸν καὶ Κλεωνᾶς καὶ Ἀκροθῶους καὶ Ὀλόφυξον καὶ Δίον· αἱ οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων, καὶ τι καὶ Χαλκιδικῶν ἐν βραχύ, τὸ δὲ πλείστον Πελασγικόν, τῶν καὶ Λημνῶν ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρσηνῶν οἰκιστῶν καὶ Βισαλτικῶν καὶ Κρηστωνικῶν καὶ Ἠδῶνες· κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. καὶ οἱ μὲν πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασιδῆ, Σάνη δὲ καὶ Δίον ἀντέστη, καὶ αὐτῶν τὴν χώραν ἐμμεῖνας τῷ στρατῷ ἐδήου.

Βι62. V. §. 2. Κλέων δὲ Ἀθηναῖους πείσας ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκχειρίαν.

§. 3. Ὁ Κλέων φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης ἄρας περιέπλει τὸν Ἄθων ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφιπόλιν.

§. 18. Σπονδὰς ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξυμμάχοι κατὰ τάδε. . . Τὰς πόλεις φερούσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτόνομους εἶναι· ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναῖους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. Εἰσὶ δὲ Ἄργιλος, Στάγειρος, Ἀκανθος, Σκῶλος, Ὀλυνθος, Σπάρτωλος. . . Μικκυβερναίους δὲ καὶ Σαναίους καὶ Σιγγαίους οἰκεῖν τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ὀλύνθιοι καὶ Ἀκάνθιοι. (Ὅταν ἀφέθνη ἐλευθερία ἢ Σάνη καὶ Δίος, ὡς ἢ Ὀλυνθος καὶ Ἀκανθος, ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου ὀρισθέντος φόρου).

§. 35. Τοῦ δ' αὐτοῦ θερους καὶ Θυσσὸν τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ Ἀκτῇ Διῆς εἶλον, Ἀθηναίων οὔσαν ξυμμάχων.

§. 82. Διῆς τε οἱ ἐν Ἄθῳ ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδικῆς.

7.

Σοφοκλέους ἀποπάσματα.

[384] Θρηῖσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῶν.

[724] Ἄθως καλύψει πλευρὸ Λημνίας βοός
ἢ: Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός.

8.

Ὀμήρου Ὕμνοι εἰς Ἀπόλλωνα.

Θρηῖτικος τ' Ἄθως, καὶ Πηλίου ἄκρα Κάρηνα.

9.

Πλάτωνος Νόμοι, Γ'.

Προϊόντος τοῦ χρόνου Δαρεῖος μὲν τεθνήσκει ἐλέχθη, νέος δὲ καὶ σφοδρὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρεληφθῆναι τὴν ἀρχὴν καὶ οὐδαμῶς ἀφίστασθαι τῆς ὀρμῆς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πᾶν τοῦτο ᾗοντο ἐπὶ σφῆς αὐτοὺς παρασκευάζεσθαι διὰ τὸ Μαραθῶνι γινόμενον, καὶ ἀκούοντες Ἄθω τε διορυττόμενον καὶ Ἑλληνιστοῦ ζευγνύμενον καὶ τὸ τῶν νεῶν πλῆθος ἡγήσαντο οὕτε κατὰ γῆν σφῆσιν εἶναι σωτηρίαν, οὔτε κατὰ θάλατταν.

(Ἀκολουθεῖ).

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

Ὁ κ. Max Nordau*

Ὁ κ. Lombroso συντελοῦσαν εἰς πρόοδον θεωρεῖ τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐκφυλισμένων, ὧν ἡ ἀσθένεια οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ὅ,τι μεγαλοφυῖαν ὀνομάζομεν. Ἐνταῦθα ὁ κ. Nordau δὲν φαίνεται ἀκολουθῶν τὸν διδάσκαλόν αὐτοῦ· δι' αὐτὸν πᾶσα νοσογόνος κατάστασις, οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦ, ἀποβαίνει βλαβερὰ, ἀνάγκη δὲ νὰ ἐργασθῶμεν, ὅπως θεραπεύσωμεν τὴν ἀνθρωπότητα. Διὰ τίνων μέσων; ὁ κ. Nordau σιωπῇ.

Ἀφοῦ ὑπέδειξε τὸν κίνδυνον, ὃν βιβλία, ὡς τὰ τοῦ Nietzsche, παρουσιάζουσι, προσθέτει ὅτι ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ ἐκβάλλῃ τῶν κόλπων αὐτῆς συγγραφῆς ὡς αὐτὸν, νὰ στέλλῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον, ἂν δ' ἐπανέλθωσιν, οἰκτρῶς νὰ φονεῖται αὐτοὺς. Ἐν τῇ προκειμένη περιπτώσει ὁ κ. Nordau ἀπλῶς ζωηρὰν ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ εἰκόνα — προφανῆς τοῦτο — ἅτε γινώσκων ὅτι ὁ φιλόσοφος Nietzsche, καίπερ ἐξελλῶν τοῦ νοσοκομείου, ἔνθα ἐπὶ τινα χρόνον ἐνεκλείσθη, ἀνικανὸς ἐστὶ πρὸς τὸ σκέπτεσθαι καὶ συγγράφειν. Τὰ βιβλία αὐτοῦ λοιπὸν πρέπει νὰ καταστραφῶσιν. Ἀλλὰ πῶς; Ἐπειδὴ ὁ κ. Nordau δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς κυβερνήσεις, ἀντὶ νὰ ζητήσῃ χεῖρα βοθείας παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἅπερ ἀνίσχυρα δακρυρῶσει, ἐξαιρεῖ τὴν σύστασιν ἐταιριῶν κατὰ τῆς νοσογόνου τέχνης, ἢ ὅλως ἀπλῶς κατὰ τῆς τέχνης, ἀναλόγων πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Beranger ὑποδειχθείσας, ὅπως θέσωσι φραγμὸν εἰς τὴν προβαίνουσαν ἀκολασίαν, καθότι ἡ συμμαχία αὐτῆ τῶν ἰατρῶν τοῦ νοῦ περιφρονητικῶς καὶ ἐκδικητικῶς θὰ ἐποιεῖτο λόγον περὶ τῶν συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν. Πῶς δὲ δικαίως ἠθέλην γίνῃ ἡ περιφρονήσις καὶ ἐκδικήσις αὐτῆ, ὁ κ. Nordau ἀποφεύγει νὰ εἰπῃ. Ἄν δὲ ἐπὶ παραδείγματι χειροῦργός τις τοῦ νοῦ ἐφόνευσεν τὸν Ibsen, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἕκαστον τῶν αὐτοῦ δραμάτων ἐξελίσθη νέας νοσογόνους τῇ κοινωνίᾳ ἀρχάς, ὁ κ. Nordau θὰ εὕρισκεν νόμιμον τὴν πρᾶξιν ταύτην, ὡς εὕρισκε νόμιμον τὴν πρᾶξιν χειροῦργου ἀποκόπτοντος δεσπῶς μέρος τοῦ σώματος; Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ συμπέρασμα ὅπερ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ διὰ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ. Ὡς φανερὸν ἐγένετο ἐκ τῶν ὀλίγων παραδειγμάτων, ἅτινα ἀνέφερον, ὁ κ. Nordau στερεῖται, ἐν τοῖς πλείστοις τοῦ αἰσθήματος τῶν ἀναφορῶν ὅπερ μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ οὐσιώδη εἰς ἐκάστην τῶν παρατηρήσεων ἀξίαν. Ἀλλ' ἴσως τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἐλάττωμα ἀποτελεῖ τὴν μεγίστην ἀξίαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ἡ ἐπιστήμη τῶν νευρικῶν ἀσθενειῶν λίαν ἐτι πρόσφατος ἐστὶ, αἱ δὲ παρατηρήσεις, ὅσον πολυάριθμοι καὶ ἂν ᾖσιν, εἰσὶν ἐτι ἐλάχισται, καὶ μάλιστα ν' ἀποδείξωσιν ὅτι οὐδαμῶς πρόωρον τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ εἰσαγάγῃ σειράν σχέσεων τοσοῦτον σημαντικῆν μεταξὺ τῶν ἀσθενειῶν τούτων καὶ τῶν νομιζομένων στιγμάτων, ἀναλόγων πρὸς τὰ στιγμάτα τινῶν τῶν ἀσθενειῶν ἃς παρέχουσι τὰ ἔργα τῶν πλείστων τῶν νεωτέρων

* Ἰδε ἀριθ. 43, σελ. 850—852.

ἔξ τμήματα ἑκαστὸν καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐδομηματι-
σθη ἢ μία Διαπασῶν διὰ 86 ἑκτημορίων τοῦ τόνου,
χωρὶς νὰ σκεθῆ ἢ ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆ ὅτι ἐν τοῖς
ἐμμελέσι φθόγγοις ὑπάρχει τ ἔ τ α ρ τ ο ν τοῦ τό-
νου ἢ κατὰ τοὺς ἀρχαίους « τ ε τ α ρ τ η μ ο ρ ι α ῖ α
δ ἰ ε σ ι ς » καὶ οὐχὶ ἑκτημοριαία. Ἐν τοιαύτῃ λοι-
πὸν διαίρει τοῦ τόνου εἰς ἔξ τμήματα ἐρωτῶμεν:
τὴν τρῶπῳ δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν ἐπὶ τοῦ Ψαλτηρίου
τὴν τεταρτημοριαίαν διέσιν;

Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1891, ὅτε ἡ διαληφθεῖσα ἐπι-
τροπὴ ἐξετέλεσε μουσικά τινα τεμάχια τῆς ἱερᾶς
ἡμῶν ψαλμωδίας, ἦτοι τὰ « Ἀξιὸν ἐστιν » Ἅγιος ὁ
Θεός, Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν, Κύριε ἐκκέκρα-
ξα κλπ» ἐπὶ τοῦ Ψαλτηρίου, ἐκήρυξεν ὅτι ἡ ἀπό-
δοσις ἀπάντων τῶν ἐμμελῶν τονιαίων διαστημάτων
ἐξετελέσθη μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀκριθείας καὶ ἡ
γνησιότης αὐτῶν βεβαίωσται καὶ ἀναμφισβήτητος.
Ἄλλ' ἐρωτηθεῖσα καὶ ὅποια τις ἦτο ἡ ἀκουστικὴ αὐ-
τῆς ἐντύπωσις καὶ ἀντίληψις, ἰδιαιτέρως διὰ τὴν
ἀπόδοσιν τῶν ἐν τοῖς ρηθεῖσι μουσικοῖς τεμαχίους
περιεχομένων « τεταρτημορίων », ἀπάντησεν ὅτι « καὶ
τὰ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα τεταρτημόρια ἀπαιστώως
ἐπίσης καὶ ἀλανθάστως ἀποδίδονται, μολονότι οἱ
φθόγγοι τοῦ Ψαλτηρίου εἶναι φθόγγοι ἑκτημορίου
διατηρήσεως οὐχ ἦττον ὅμως ἐν τῇ συνδυασμῷ καὶ
ἐν τῇ συνεχείᾳ ἐν τῇ μουσικῇ φράσει, ἀποτελεῖται
Ἐ λ ξ ι ς τ ι ς, ὥστε διὰ τοῦ Ψαλτηρίου τούτου ἀπο-
δίδονται ἐπακριδῶς καὶ ἀπαραλλάκτως αὐτοὶ ἐκεῖνοι
οἱ φθόγγοι, οὓς ἀποδίδει καὶ ἡ φωνητικὴ ἐκτέλεσις
καὶ ἡ ἀκουστικὴ ἀντίληψις τῶν καθ' ἡμᾶς ἱεροψαλ-
τῶν, ὁσάκις αὐτοὶ ἀναπαριστῶσι τὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς
ἐκκλησιαστικῇ σημειολογίᾳ ἀπαντώμενα τεταρτημό-
ρια ». Ἐνταῦθα ἐρχόμεθα εἰς θέσιν ὅπως ἐρωτήσω-
μεν τὸν κ. Β. ἵνα μᾶς εἴπῃ, α'.) τί σημαίνει ἡ φρά-
σις « ἀποτελεῖται ἔλξις τις ἐπὶ τῶν ἑκτημορίων », ἄ-
τινα αὕτη δύναται νὰ μεταμορφοῖ καὶ μετασημα-
τίσῃ εἰς τεταρτημόρια; καὶ ὅποια ἡρά γε ἡ ἀκου-
στικὴ αὕτη ἀντίληψις τῶν ἑκτημορίων εἰς τύπον τε-
ταρτημορίων; Πῶς δὲ δύναται οἱ καθ' ἡμᾶς ἱερο-
ψάλται ν' ἀναπαριστῶσι ταῦτα ἀπαντώμενα ἀκρι-
δῶς καὶ ἀπαραλλάκτως; Καὶ ἐάν οὕτως ἔχη, τότε
οἱ ἐπὶ τοῦ Ψαλτηρίου εὐρισκόμενοι 73 φθόγγοι, καί-
περ ὄντως ἑκτημόρια, τὸ αὐτὸ δὲν πάσχουσι πάθος
ἦτοι ἔλκονται καὶ ἔλκουσι; Βέβαια! Ἄλλὰ τότε ἐπὶ
τοῦ Ψαλτηρίου πλέον δὲν θὰ ἔχωμεν ἑκτημόρια,
ἀλλὰ θὰ ἔχωμεν Ἐ ρ μ α φ ρ ὀ δ ι τ ο ν σ υ ρ φ ε τ ὸ ν
φ θ ὄ γ γ ω ν μ ἢ ἀνηκόντων οὔτε τοῖς ἐμμελέσιν
οὔτε τοῖς πεζοῖς φθόγγοις! Καὶ β'.) ἂν ταῦτα
τυγχάνουσι τὰ « ἐν ἱκανῇ ἐκτάσει καὶ λίαν με-
θοδικῶς κατόπιν μακρᾶς καὶ βαθείας μελέτης κλπ », ἐν
τῇ πρὸς τὸ πόνημα ἡμῶν ἐπικριτικῇ αὐτοῦ ἀνα-
σκευῇ ἀναφερόμενα.

« Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν « Στοιχειώδη διδασκαλίαν τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς », ὡς ἐκλήθη, ἢς τὰ πρῶτα
τυπογραφικὰ φύλλα, δηλαδὴ μέχρι τοῦ τετάρτου ἡ-
χου ἔτυχε νὰ ἴδωμεν, λέγομεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν παρ' αὐ-
τῆς παρουσιαζομένων τριῶν εἰδῶν κλιμάκων διαίρε-
σις τῶν τονιαίων διαστημάτων ἔχει κακῶς, διότι ἡ
μὲν κλίμαξ τοῦ πρώτου καὶ τετάρτου τρόπου συμφω-
νεῖ, ἡ δὲ τοῦ τρίτου διαφωνεῖ, καίπερ οἱ πέντε ἐκ
τῶν τρόπων, ἦτοι ὁ πρῶτος, τρίτος, τέταρτος, πλά-

γιος τοῦ πρώτου καὶ πλάγιος τοῦ τετάρτου ἀποκλει-
στικῶς ἀνήκουσιν εἰς τὸ Διάτονον καὶ ἔχουσιν ἕνα
καὶ τὸν αὐτὸν Τροχόν, ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν εἶνε
δυνατὸν, νὰ διαφέρουσιν αἱ κλίμακες αὐτῶν, ἡ δὲ
κλίμαξ τοῦ δευτέρου οὐχὶ καλῶς ἔχει. Περὶ δὲ
τῆς κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1882 συστηθείσης μου-
σικῆς σχολῆς, ἐν ἣ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Στοιχειώδους δι-
δασκαλίας ἐδίδαξαν οἱ πρωτοψάλται τοῦ τε Πατριαρ-
χικοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ ἐν Πέραν τῶν Εἰσοδίων κ. κ.
Γ Βιολάκης καὶ Εὐστράτιος Παπαδόπουλος καὶ ἄτις
μετὰ ὀλιγόμηνον λειτουργίαν διετέθη εἰς τὰ ἐξ ὧν
συνετέθη, δι' ὧν τούτων τῶν ἐν ἱκανῇ ἐκτάσει καὶ
λίαν μεθοδικῶς κατόπιν μακρᾶς καὶ βαθείας μελέτης
ἐκτεθέντων καὶ μάλιστα συντελεστικωτέρων τῶν ἡ-
μετέρων ἀμόρφων μαζῶν πρὸς διδασκαλίαν τῆς τε
θεωρίας καὶ τῆς πράξεως τῆς μουσικῆς, τί νὰ εἴπω-
μεν; . . . Λέγομεν ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτο ἱερός καὶ ἅγιος,
ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπέτυχε· τί δὲ ἐκέρδησε τὸ ἔθνος
ἡμῶν ἐκ τῶν ἐν ἱκανῇ ἐκτάσει καὶ λίαν μεθοδι-
κῶς κατόπιν μακρᾶς καὶ βαθείας μελέτης ἔργων τῆς
ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῆς ἰδρυθείσης μουσικῆς Σχολῆς;

Ὁ κ. Β. θεωρεῖ τὴν ἐν γένει συγγραφὴν ἡμῶν ἔξ-
νην τῶν ἐπιστημιακῶν ὀρισμῶν καὶ ὅλων ἄσκοπον
ὡς πρὸς τὰ ζητούμενα μέσα τὰ πρὸς καλλιέργειαν
καὶ διόρθωσιν τῶν ἐλλείψεων τῆς καθ' ἡμᾶς Μουσι-
κῆς, — ἐν παύροις καὶ μεμβράναις βεβαίως εὐρι-
σκονται ταῦτα — παρατηρεῖ πάντοτε ὅτι οὐδὲν ἔπα-
θεν οὔτε θὰ πάθῃ οὐσίωδῶς ἡ μουσικὴ ἐάν ἡ κλίμαξ
αὐτῆς ἀπαρτίσθῃ ἐξ 72 ἢ 68 ἡχητικῶν μορίων· τὸ
τοιοῦτον πράγματι οὐδεμίαν βλάβην ἢ ὠφέλειαν φέ-
ρει, διότι πρὸς ἀποφυγὴν κλασματικῶν ἀριθμῶν ἐτέ-
θησαν τὰ 72 ἀντὶ τῶν 68, καὶ ὅμως περὶ τοῦ οὐσίω-
δεστέρου καὶ ὅλων ἀπαραιτήτου ζητήματος, τῆς
διαίρεσεως δηλ. τῶν τονιαίων διαστημάτων τῆς κλι-
μακῆς οὐδὲν λέγει. Ἐξακολουθεῖ ὅμως διερωτῶν εἰς
ποῖαν σχολὴν ἢ θέατρον θὰ διδασκῶμεν τὴν δημῶδη
μελωδίαν καὶ τίνες οἱ ἐθνικοὶ μουσικοδιδασκαλοὶ οἰ-
τινες θὰ διδάξωσι ταύτην, ἀφοῦ ὀλοτελῶς ἐλλείπουσι
παρ' ἡμῶν ἔργα μουσικοδιδασκάλων ἀφορῶντα τὴν
δημῶδη μελωδίαν, (ἀφοῦ μάλιστα παρ' αὐτοῖς οὐδὲ
κόκκου σινάπεως Ρυθμοῦ ἀπαντᾷ, λέγει). Ἐν τοιαύ-
τῃ ἀπορίᾳ εὐρισκόμενος ὁ κ. Β. δὲν περιμένει ἵνα
παρ' ἄλλου λάβῃ τὴν λύσιν τῶν ἐρωτήσεών του,
ἀλλ' ἀμέσως εὐρίσκει στάδιον ἀληθοῦς προόδου καὶ
συντελεστικῆς προσκλήσεως τῶν ἀνωτέρω καὶ συνι-
στᾷ ἵνα περιέλθωμεν τὰς ἐν γένει ἐλληνικὰς πόλεις
καὶ νήσους καὶ συλλέξωμεν τὰ τὴν δημῶδη μελω-
δίαν ἡμῶν ἀφορῶντα. Ὅμιλεῖ εἰτα περὶ φυλάξεως καὶ
ἀπωλείας καὶ παραχρῶσεως καὶ μετὰ ξενικῆς αὐτα-
ρεσκείας μίξεως τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μελωδίας, ἀλλ' ὁ κ. Β.
δὲν μοι ὑποδεικνύει τοὺς διδασκάλους, οἵτινες θὰ δι-
δάξωσι τὴν δημῶδη μελωδίαν καὶ τίνες βέβαια θὰ ἦνε
ἢ οἱ ἀνωτέρω ὑποδειχθέντες οἱ τὰ ἐν ἱκανῇ ἐκτάσει
καὶ λίαν μεθοδικῶς κλπ. θαυμασίως ἐκδέσαντες τὰ
πρὸς διδασκαλίαν τῆς τε πράξεως καὶ τῆς θεωρίας
τῆς μουσικῆς (sic).

Μιτυλήνη, τῇ 12 Αὐγούστου 1893.

Ν. ΠΑΓΑΝΑΣ.

Η ΑΥΤΟΛΑΛΟΣ ΛΥΡΑ.

Ἦδη μία τῶν πρώτων ἀκτίνων, αἵτινες σπινθηρο-
βολοὶ ἐκ τοῦ χρυσοῦ ἄρματος τοῦ ἀνατέλλοντος Φοί-
βου ἀναθρώσκουσιν ἐπαργυροὶ μαγικῶς τὰ ἐφ' ὧν ἐπι-
πίπτει δροσοκμπῆ κρίνξ τοῦ στεφάνου τῆς ροδοπέ-
πλου Ἡοῦς, ἑτέρα δὲ τις, γλυκερῶς ὑποτρέμουσα δια-
γεῖξ ἐπὶ τῶν σαπφειρωδῶν τοῦ Ἰονίου κυμάτων, ἄ-
τινα παλλόμενα, συγκρούμενα καὶ στιγμοβίους γεν-
νῶντα ἀφροῦς ραπίζουσιν ἐλαφρῶς τοὺς βρουστεφεῖς
βράχους τῆς γλαφυρᾶς τοῦ Ἀκρίτα ἀκτῆς.

Αἶφνης, πολλαχοῦ τοῦ ἀενάου καὶ ἀειρρόχθου πε-
λάγους ἤχουσι δούποι σωμάτων εἰσπιπτόντων καὶ
βυθίζομένων ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δ' εὐρεῖς κύκλοι ἐπὶ τῆς
ἐπιφανείας διαγράφονται, αἶφνης ἐκ τοῦ κύματος ἀνα-
δύονται θεοεἰκελοὶ Νυμφῶν μορφῇ εὐμειδεῖς καὶ ρο-
δῶσσαι, αἵτινες τὰς πλοκίμους τῆς λαμπρᾶς αὐτῶν
κόμης, ἣν τὸ κύμα ἀτημελῶς παρασύρει, ἐρατεινῶς
σεῖουσαι, μηχανῶνται λεπτόν ὑπερὸν ὑγρῶν ἀδαμάν-
των καὶ κλυδωνίζουσαι τὰ γλαυκὰ ὕδατα, ὀρμῶσι
πρὸς ἀλλήλας, φιλοῦνται ἐπὶ τὰ χεῖλη, παιγνιωδῶς
δὲ καὶ χαριέντως παλαίουσαι βυθίζονται πάλιν ὑπὸ
τὸ ὕδωρ, ὅπερ πρὸς στιγμὴν ἠρεμεῖ, καὶ πάλιν μεθ'
ἀρμονικῶν γελῶτων ἀπ' αὐτοῦ ἀνατέλλουσιν.

Οἱ γλαυκῶπες Τρίτωνες, εὐχερῶς ἀπὸ τῶν μαρ-
γαρολευκῶν κογχῶν εἰς τὴν πέραλον ἀποβιβαζόμενοι,
δρέπονται τὰ ἀνά μέσον τῶν βρῦων θάλλοντα ὕδρο-
χαρῆ ἀνθεμα καὶ ρίνουσι δι' αὐτῶν ἀρειδῶς τὰς
καλλιπλοκίμους Νύμφας ὅσκις αὐταὶ ἀπὸ τῶν
ἀφρῶν ἀναδύονται· οἱ δὲ ἀερόμορφοι Ζέφυροι τὰς
ἀρχαῖας αὐτῶν πτέρυγας ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ταυνοῦτες,
προσπαθοῦσι λεληθῶτως ν' ἀναρπάσωσιν ἐν ριπῇ τοὺς
ἐπὶ τῶν βαθυπρασίων θαμνίσκων ἀβρῶς ἐπερριμμέ-
νους χιονώδεις, γλαυκοὺς ἢ ροδίνοὺς πέπλους τῶν
λουομένων Νυμφῶν. Τότε οἱ Τρίτωνες ὀρμῶντες κατὰ
τῶν κλεπτῶν Ζεφύρων, συνάπτουσιν ἐπιτήδευτον πάλ-
λην, ἐν ἣ αἱ θεαὶ τούτων πτέρυγες συγκρούμεναι
ἐκχεοῦσιν ἐπὶ τὸν πόντον ἐλαφρᾶς καὶ δροσώδεις
πνοάς. Στιγμὴ γλυκεῖα τέρψεως γενεῆς, καθ' ἣν καὶ
αἱ ὑψικύρφοι δρῦες ὡς καὶ τὰ ἀβροπέταλα ἀνθεμα
προσκλίνουσι τὴν κεφαλὴν οἰνοῖ ἐπὶ μυστικόν τινα
πάλμον ἠδονῆς ἀρρήτου, ἣν μάτην διὰ τοῦ θροοῦντος
τῶν φύλλων ψιθύρου ποθοῦσιν ἵνα ἐκφράσωσιν.

Ἦδη αἱ Νύμφαι κορεσθεῖσαι δρόσου, παραιτοῦσι
τὰ γλαυκὰ κύματα, ἐφ' ὧν μετ' ἀερώδους ἐλαφρότη-
τος καὶ δίχως νὰ σθέσωσι τοὺς ἀφροῦς αὐτῶν, ἐπι-
πηδῶσαι, εἰσδύουσιν εἰς τὰ ἀκταῖα αὐτῶν σπήλαια,
ὅπως ἐν τῇ τερπνῇ σκιᾷ διὰ χρυσῆς κτενὸς βοστρυ-
χοῦσαι τὴν καλλιπλόκαμον κόμην ἐπικοσμήσωσιν αὐ-
τὴν διὰ τῶν στιλπνῶν μαργαριτῶν, οὓς ἀπὸ τοῦ βύ-
θους τῆς θαλάσσης πρὸς τοῦτο ἐν τῇ παλάμῃ ἀπε-
κόμισαν.

Ἰδοῦ, τελευταία εἰς τὸ ἑαυτῆς σπήλαιον προσέρ-
χεται ἡ λευκώλενος Κυματολήγη, ἡ ὠραιότατη ἀπα-
σῶν. Ἡ ὡς τὰ κύματα τῶν γενεθλίων ὑδάτων κυμα-

τόεσσα πικρῆλαινα αὐτῆς κόμη θαυμασίως ἀποστίλ-
βει, ἀντανακλῶσα τὰς ἀκτίνας τοῦ φωτός· ἀστερό-
φωτοι δὲ ὀφθαλμοὶ καὶ ῥόδα ἀγήρω ἠέθης διαχέουσι
λάμπιν καὶ κάλλος ἀμύθητον ἐπὶ τῆς χιονοπλάστου
μορφῆς αὐτῆς, ἣς τὸ μειδίωμα ἐστὶ τοιοῦτον, οἷον ἀρ-
κεῖ ἵνα ἐραπλώσῃ τὴν γαλήνην ἐπὶ τοῦ πελάγους ὅτε
ὑπὸ κυματώδους σάλου ταράσσονται. Ταύτην κρύφα ἐν
νυκτὶ ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς σελήνης ἢ καλλιθρο-
νος Ἀμφιτρίτη ζηλοτύπως ὑποβλέπουσα μυριοτρόπως
προσπαθεῖ ἵνα ἐπιτηδεύσῃ τὴν θείαν ἐκείνην καλλο-
νὴν ἐπὶ τῆς ἰδίας μορφῆς ἣν, ὠραίαν ἄλλως, ἐν τῷ
ἠρεμοῦντι κύματι κατοπτρίζουσα, δυσειδῆ πρὸ ἐκεῖ-
νης εὐρίσκει.

Ἦ ἀδελφαὶ καλλιπάρειοι Νύμφαι, ὦ λευκόμορφοι
Τρίτωνες, ὦ ἐλαφροὶ καὶ πτερόεντες Ζέφυροι! Ἴδετε
νῦν συναθροίζομενοι τὴν θεοεἰκελον Νηρηίδα, τὴν
θείαν τῆς γαλήνης, ἣτις γλαυκὸν πέπλον περιβε-
βλημένη, μαργαρόστεπτος ἐκ τοῦ σπηλαίου αὐτῆς
ἐξεληθούσα, προβαίνει ἵνα καθίσῃ πόρρω ἐκεῖ, ἐπὶ
μονάζοντος βράχου. Ἀκούσατε! τὰ κύματα ψάλλουσι
διὰ τοῦ εὐήχου αὐτῶν φλοίσβου τὴν καλλονὴν αὐτῆς·
ἐνώσατε μετὰ τῶν ἠδέων ἐκείνων φθόγγων τοὺς ἀ-
κρατήτους τοῦ θαυμασμοῦ ὑμῶν ψιθύρους.

Ἄλλ' ἐν ἣ στιγμῇ ἐκχθίζεν ἐπὶ τῆς ἐξεχούσης
ἄκρας τοῦ κυματοπλήγους βράχου, ὁ ροδόσφυρος αὐτῆς
ποῦς προσκόπτει ἐπὶ ἀφανοῦς κωλύματος κωχωσμέ-
νου μέσῳ τῶν πυκνῶν βρῦων· τί ἄρ' ἐστὶ τοῦτο; μὴ
ὄγκος λίθου, χθαμαλὸς καὶ ἀμορφος γήινος σκόπελος,
ὅστις δολίως ὑποκρυπτόμενος ἀπειλεῖ ἵνα κατακυ-
λίσῃ εἰς τὸν βαθὺν ὠκεανὸν τὸν πλάνητα διαβάτην
δεινῶς ἐπὶ αὐτοῦ ὀλισθαίνοντα; ἢ μὴ, στυγεράν τι
λείψανον τῆς θεομάχου τῶν Τιτάνων πάλης, ὅπερ πρὸ
αἰῶνων ἐν τῇ στιγμῇ τῆς φοβερᾶς τῶν ὀρέων συγκρού-
σεως καταποντισθέν, μὴ ἀνεχομένη νὰ φέρῃ ἐν τοῖς
στέροισι ἡ εὐρεία θάλασσα μετὰ μακροῦς κλυδωνι-
σμοῦς ἐκεῖ ἀπέβρασε;

Ἡ Κυματολήγη προσκύπτουσα ἐρευνᾷ . . . ἀλλὰ
παρ' ἐλπίδα, ἀντὶ γεώδους λίθου ἢ παλαιοῦ ἀπο-
σπάρματος βράχου, ἀνευρίσκει χρυσὴν λύραν ἐπτά-
χορδον!

— Λύρα, θαυμασία λύρα! ἐκφωνεῖ ἐν ἐκπλήξει ἡ
Νηρηῖς· ὦ, ὁποῖας θεῖας τέχνης κάλλος διαπρέπει ἐπὶ
τοῦ εὐγράμμου ρυθμοῦ σου, ἐπὶ τοῦ γλαφυρῶς τὸ ὑπο-
λύριόν σου περιστέροντος γλυπτοῦ φύλλου ἀκάνθης,
ἐπὶ παντός, τέλος, μέρους τοῦ χαριέντος συνόλου σου!
ἀλλὰ καὶ ὅποιον μυστήριον ἐννοεῖ ἐπὶ τῶν παλλομέ-
νων ὑπὸ τὰς ἄκρας χορδῶν σου! νομίζω ὅτι ὁ γλυ-
κὺς στόνος ἐμπεπνευσμένου τινὸς χεῖλους πλανᾶται
ἐτι ἠρέμα προσπνέων ἐπ' αὐτῶν . . . ὦ, οὐχί, ὑπὸ
ἀπειροτέχνου τινὸς θνητοῦ δὲν ἀπετολμήθη ὁ ἄπαρ-
τισμός σου· ἀλλ' ἀναμφισβύτως ἀριστοτέχνις χεῖρ Οὐ-
ρανίωνός τινος, ἡ τοῦ εὐεργοῦς Μουσηγέτου ἴσως, τι-
μήντα ἐξορῶσα χρυσὸν ἀπὸ τῶν κόλπων τοῦ λιθο-
στέρνου Ὀλύμπου, διέπλάσσε σε, καὶ πρῶτος τὰς χορ-
δὰς σου ἤρμωσε . . . ὦ λύρα, συνεπέλα τίνος ζένου
γεγονότος ἐτάφης ἐντὸς τῶν πυκνῶν χορτῶν τῆς ἀπα-

τήτου ταύτης ακτής; μὴ εἶσαι λειψάνον τιμῆν νουαγίου τινός; μὴ εἶσαι θαυμάσιόν τι σημεῖον ἐπὶ σκοπῷ θεῖχ συνάσει ἐνταυθὶ ποτε ἀποκρυβέν ὅπως ἀνευρισκόμενον διαφωτίσης τυχόν σκοτεινόν τι μυστήριον; . . .

Καὶ ἡ ἀφρογενὴς κόρη ἀναίρει τὸ ὄργανον ὅπως ἐπιψύσει διὰ τῶν χειλέων τὰς στιλβούσας αὐτοῦ χορδὰς· ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ λευκὴ αὐτῆς χεὶρ ἐν θριάμβῳ ἀνυφοῖ τὸ λαμπρὸν εὐρημα, ζωηρὰ τις τοῦ ἡλίου μαρμαρυγὴ θαμβερῶς ἐπ' αὐτοῦ ἐπαστρέπτουσα, αἰφνιδίως παρίστησι τοῦτο ὡς σπινθηροδόλον ἐστὶαν φωτός! . . . ναί, φωτός μέλλοντος νὰ διαλύσῃ τὸ περιβάλλον αὐτὸ μυστήριον ὡς ἡ Νύμφη ἐν ἀγνοίᾳ πρὸ μικροῦ ἔτι ἐμάντευσε! . . . διότι, μόλις αἱ ἡλικαὶ ἀκτίνες τὰς χορδὰς αὐτοῦ προσέψαυσαν, αὐταὶ οἰοεὶ ὑπὸ ἀοράτου χειρὸς μυστηριωδῶς κρούμεναι, ἀρχονται μέλπουσαι αὐτομάτως!

Μαγικὴ ἀρμονία! χρυσορρήμων αὐδή! . . . τότε ὁ θεῖος χορὸς Νηρηίδων, Τριτώνων, Ζεφύρων ὑπὸ τῆς ἀκαριαίας μελωδίας προσελαυόμενος, ἀθορυβῶς προσέρχεται . . . καὶ σιγᾶ, καὶ ἐξίσταται ἀκούων τὸ αὐτόματον ᾄσμα, δι' οὗ ἱστορεῖται ἡ μυστηριώδης τοῦ χρυσοῦ ὄργανου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐκείνης εὐρεσις, δι' οὗ φανερόν γίγνεται τὸ κρυπτόν.

ΚΟΡΝΗΑΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΣΙΩΤΟΥ.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

ΙΓ'.

Τὸ ὄν ἐν τῷ ἀπείρῳ.

— Μ' ἐπεισας διὰ τοῦ λόγου ὑπέλαθον ὁ νέος. Ἦ κορασις ἐξηκολούθησε.

— Καὶ καθὼς ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ, ἐν ἀποδείξωμεν κατ' ἀλληλουχίαν σειρὰν ἀληθειῶν, κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ προϋπάρχωσιν ἀξιωματὰ τινά, ἢτοι ἀλήθειαι αὐτοῦπάρχουσαι, ἀρχικαὶ ἀλήθειαι, ἐφ' ὧν ἐδράζονται πάντα τὰ θεωρήματα, τὰ πορίσματα καὶ αἱ τῶν προβλημάτων λύσεις, οὕτω καὶ πρὸς ἐξήγησιν σειρᾶς μυστηρίων ἐπὶ τε τοῦ σύμπαντος καθ' ὅλου καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ μέρος πρέπει νὰ προϋπάρχη τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὄντος.

— Ὁ μέγας Βίκτωρ ἐν τοῖς Ἀθλίσις αὐτοῦ ἐπειράθη ν' ἀποδείξῃ αὐτὸ θεωρητικῶς διὰ τοῦ ἀπείρου. Ἐμπρώτως τίθησιν ὡς ἀξίωμα τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀπείρου, ἐπιφέρει δὲ εἶτα τὸν ἐξῆς περίπου συλλογισμόν:

«Τὸ ἀπείρον ἔχει ἐγώ, διότι, ἂν δὲν εἶχεν ἐγώ, τὸ ἐγὼ θὰ ἦτο τὸ ὄριόν του καὶ τότε ὡς ἔχον ὄριον δὲν θὰ ἦτο ἀπείρον, ἀλλὰ τὸ ἀπείρον ὑπάρχει, ἄρα ἔχει ἐγώ, τὸ ἐγὼ λοιπὸν τοῦ ἀπείρου εἶναι τὸ ὄν».

*) Ἰδε ἀριθ. 44, σελ. 886—888.

— Μεθ' ὅλον τὸν σεβασμὸν καὶ θαυμασμὸν, ὃν τρέφω πρὸς τὸν μέγαν ὄντως ἄνδρα τοῦ αἰώνος μας νομίζω ὅτι ὁ Οὐγκὼ ἐνταυθα περιέπεσεν εἰς σόφισμα, εἰς ὄρων παράκρουσιν· ἐν πρώτοις τὸ ἀπείρον δὲν εἶναι προσωπικότης, δὲν εἶναι δύναμις, δὲν εἶναι ὕλη, εἶναι τι μὴ δυνάμενον νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς ὡς ταιούτον τὸ ἀπείρον δὲν εἶναι δημιουργημα, ἀλλὰ συνυπάρχει μετὰ τοῦ ὄντος. Καὶ συνυπάρχει αὐτῷ, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ὄν εἶναι τὸ ἐγὼ τοῦ ἀπείρου, φράσις ποιητικὴ μὲν, ἀλλ' ἄνευ ἐννοίας. Αἰτιολογεῖ δὲ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐγὼ ἐν τῷ ἀπείρῳ λέγων ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ ἐγὼ θὰ ἦτο τὸ ὄριον τοῦ ἀπείρου καὶ ἐπομένως αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο ἀπείρον. Καλῶς· ἀλλὰ τί ἐστὶν ὄριον;

— Ὅριον ἐστὶ τὸ σημεῖον ἄχρις οὗ φθίνει καὶ πέραν τοῦ ὀποίου δὲν ἐπεκτείνεται τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον.

— Ὅθεν τὸ ὄριον πρέπει νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἀκριβῶς φύσεως πρὸς τὸ ὀριζόμενον.

— Βεβαίως.

— Ἦδη τὸ ἀπείρον παρίσταται ἡμῖν τριπλοῦν τὴν φύσιν, ἢτοι ὑπὸ τρεῖς μορφαίς, ὡς χώρος ἢ διάστημα, ὡς χρόνος ἢ καιρὸς καὶ ὡς πλῆθος ἢ ἄθροισμα μονάδων· ἕκαστον τούτων καθ' ὅσον μὲν εἶναι ὀρισμένον ὀνομάζεται ποσὸν καθ' ὅσον δὲ δὲν ὀρίζεται ὀνομάζεται ἀπείρον.

— Οὕτως ἔχει.

— Ἄλλ' οὐδ' αὐτῶν τῶν μορφῶν τοῦ ἀπείρου δύναται νὰ ὀρισθῇ ἑτέρα ὑπὸ ἑτέρας, ἀλλ' ὁ χρόνος διὰ χρονικοῦ σημείου, ὁ χώρος διὰ χωρικοῦ καὶ τὸ πλῆθος δι' ἀριθμοῦ ὀμοειδῶν μονάδων καὶ οὐδὲν δι' οὐδενός ἑτέρου. Ἄλλὰ τὸ ἐγὼ μὴ ὄν σημεῖον δὲν εἶνε χρόνου οὐδὲ χώρου οὐδὲ πλῆθους ὄριον ὡς ὄν ἐννοια μὴ συγκεκριμένη, διὸ δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἀπείρον οὐδεμίαν, ἐπομένως οὐδόπως δύναται νὰ ἦναι τὸ ὄριον τοῦ ἀπείρου. Ὅστε τὸ ἀπείρον δύναται νὰ ἦναι ἀπείρον καὶ χωρὶς νὰ ἔχη ἐγὼ καθὼς καὶ δὲν ἔχει, διότι δὲν εἶναι προσωπικότης τις.

— Ἄλλ' ὦ γόησσα κόρη ἡ τοῦ στόματός σου χάρις μὲ ἐμάγευσεν, ἡ τῶν λόγων σου δύναμις μὲ ἐδέσμευσεν ὦ! ναὶ φοβοῦμαι, μήπως δὲν εἶμαι ἄξιος τοιοῦτου θασχυροῦ! ἔνθους ἀνεφώνησεν ὁ νεανίας.

Οὕτω δὲ φιλοσοφοῦντες διήγαγον καὶ τὸ ἐπιλοιπὸν τῆς ἡμέρας.

ΙΔ'. Αἰθία ἐκβασις.

Περὶ τὴν ἐσπέραν ὁ νεανίας ἀπεχαιρέτιζε τὴν οἰκογένειαν ἐκείνην, ἧς ἐλάτρευε τὴν κόρην, καὶ μετέβαινεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτοῦ τὸ πενιχρόν, ἐν ᾧ ἡ Ἀναστασία μετὰ τῶν γονέων τῆς εἰσήρχετο εἰς τὸν πύργον.

Τὸ δεῖπνον ὑπῆρξε σύντομον καὶ ἄνευ ζωηρότητος· ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἐκείνης ἐρέμβαζε καὶ ἦτο ἀντικείμενον τῆς σκέψεως ἐκάστου ὁ ὠραίος νεανίας.

Ἡ κόρη μέχρι τῆς πρωίας περιστρέφετο ἐν τῇ κλίνῃ, ὕπνος δὲν ἐκλείσεν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς. Καὶ πάλιν ἐπόθει, ἀλλ' ἤδη τὸ ποθοῦμενον δὲν ἦτο τι ἀόριστον, ἀλλ' ἦτο ὁ Ἀρίστων· ἐπόθει τοῦτον· πῶς καὶ διατί δὲν ἐγίνωσκεν, ἀλλὰ ὁ νοῦς αὐτῆς περὶ ἐν καὶ μόνον πρόσωπον περιστρέφετο καὶ τοῦτο ἦτο ὁ Ἀρίστων· ἐν μιᾷ στιγμῇ ἠλλαξεν ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις περὶ ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν περὶ αὐτήν. Καὶ ἠγαχάριστε τὸ ὄν, διότι ἔφερον ἐνώπιον αὐτῆς τὸν νεανίαν καὶ παρεκάλει τοῦτο, ὅπως συνδέσῃ διὰ παντὸς τὸν βίον τῆς μετὰ τοῦ βίου ἐκείνου.

Οὕτω συνήθως, ὅταν ἐπιθυμῶμεν μέγα τι, ὅπερ ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν ἀπολύτως νὰ ἐκτελέσωμεν, αἰτούμεθα ἐξ ἀνάγκης ἵνα τὸ θεῖον ἔλθῃ εἰς βοήθειαν ἡμῶν. Ὅταν δὲ πάλιν εἴμεθα ἐν εὐτυχίᾳ, τὴν καρδίαν ἡμῶν κατακλύζει συναίσθημα εὐγνωμοσύνης καὶ ζητοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν αὐτὴν πρὸς τὸν δοτῆρα τῆς εὐτυχίας ἡμῶν. Ναί, ταῦτα πάντα εἶνε συναίσθηματα ἔμφυτα παντὶ λογικῷ ὄντι κεκτιμένῳ καρδίαν. Ἐρωτῶμεν: ἄρα γε καὶ ταῦτα ἔμμεσὸι τινες ἀποδείξεις τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὄντος, δὲν εἶνε ἢ ἐν ἡμῖν σφραγίς τοῦ δημιουργικοῦ αὐτοῦ δακτύλου;

— Ὅτε οἱ ἀλέκτορες ἐωθινὸν ἐφώνουν ἤδη, ὕπνος γλυκερὸς ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλωτῶν τῆς νέας ὀφθαλμῶν ἐπεκάλυψε καὶ ὄνειροι ὑπνηλάται τὴν φαντασίαν ἐγχειραγῶγησαν τῆς ὀλβίας κόρης.

Ὁ Ἀρίστων πλήρης ἔρωτος καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν νεανίδα, θεωρῶν ἑαυτὸν εὐτυχέστατον ἐπὶ τῇ συναντήσει, ἐμπλεως ἐλπίδων κατακλιθεὶς ἄφ' ἐσπέρας μόλις ἠγέρθη περὶ τὴν ὀγδόην πρωϊνὴν ὥραν.

Οἱ δὲ γονεῖς; — ἐκείνοι συνεσκέφθησαν μέχρι μεσονυκτίου καὶ ἀπεφάσισαν, ἵνα ἅμα τῇ ἡοὶ προτείνωσιν εἰς τὸν Ἀρίστων τὴν χεῖρα τῆς Ἀναστασίας. Οὕτω τὸ θεῖον ἀντήμοιβε τὴν κόρην, ἧτις πρὸς αὐτὸ εἶχεν ἀνατεθειμένης πάσας τὰς περὶ ὀλβιότητος αὐτῆς ἐλπίδας.

Μετὰ μίαν ἀκριβῶς ἐβδομάδα ἐν τῷ χωρίῳ Β. . . ἑορτάζοντο οἱ ἀρραβῶνες τῆς Ἀναστασίας καὶ τοῦ Ἀρίστωνος· οἱ νεανίαὶ εὐρίσκοντο εἰς τὸ ζεῖνθ τῆς εὐτυχίας. οἱ καλοὶ χωρικοὶ εὐφράνθησαν ἐπευχόμενοι ἵνα καὶ τὸν γάμον μετὰ μείζονος εὐτυχίας ἐορτάσωσι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΕΝ. Η. ΦΙΛΑΝΘΙΑΠΣ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ. — Ἡ περὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου ἐκθεσις τοῦ κ. Κ. Μητσόπουλου.

Ἐνθυμοῦνται βεβαίως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ὅτι ὁ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητῆς τῆς Γεωλογίας καὶ Ὀρυκτολογίας κ. Κ. Μητσόπουλος ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1ης ἰουλίου ε. ἔ. ἀπαντητικῇ ἐπιστολῇ του, ἣν ἐφιλοξενήσαμεν ἐν ταῖς ἡμετέραις στήλαις, ὑπέσχετο νὰ πέμψῃ τῇ συντάξει τοῦ «Νεολόγου» ἀντίτυπον ἐκθέσεως αὐτοῦ ἀρ οσταλείσης, ὡς ἔγραφε. εἰς τὸ Petermanns Mitteilungen ἦδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος μαῖου καὶ πραγματευομένης τὸ ζήτημα τῶν τελευταίων ἐν Ζακύνθῳ σεισμῶν, μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ γείνη καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ καὶ περὶ ταύτης μνεΐα.

Ἐκπληρῶν τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ ταύτην ὁ κ. Μητσόπουλος ἀπέστειλεν ἡμῖν μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐγενείας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ λήξαντος αὐγούστου τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντίτυπον, οὕτω δὲ παρέχεται ἡμῖν ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν τελευταίων ἐν Ζακύνθῳ σεισμῶν καὶ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς περὶ τούτων ἐκάστοτε ἀναγραφείσας ἐν ταῖς στήλαις ταύταις εἰδήσεις. Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἔχοντες οὕτω πρὸ αὐτῶν, πλὴν τῆς ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ ἐν Ζακύνθῳ διευθυντοῦ τοῦ Eastern Telegraph κ. W. G. Forster, καὶ τὴν κατωτέρω δημοσιευμένην περίληψιν τῆς ἀποσταλείσης ἡμῖν ἐκθέσεως τοῦ κ. Μητσόπουλου, δυννηθῶσονται βεβαίως νὰ σχηματίσωσιν ἀκριβῆ καὶ σαφῆ ἰδέαν τῶν διαφόρων φάσεων καὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ μεγάλου τούτου γεωλογικοῦ φαινομένου.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐκθεσις τοῦ κ. Μητσόπουλου κατέχει 8 ὄλας σελίδας¹⁾, σχήματος μεγάλου τετάρτου, τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος περιοδικοῦ Petermanns Mitteilungen καὶ συνοδεύεται ὑπὸ τοπογραφικοῦ καὶ γεωλογικοῦ χάρτου, κλίμακος 1 : 300000, τῆς σχεδὸν ὀλοσχερῶς καταρειπωθείσης νήσου. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, μετὰ βραχείαν τῆς καταστροφῆς προεισαγωγῆν, ἀναφέρεται συντόμως (διότι, ὡς ὁ συγγραφεὺς ἀναγράφει, πολλαχῶς μέχρι τοῦδε ἡ Ζακύνθος ἠρευνήθη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς γεωλογικῆς αὐτῆς συστάσεως, ἰδίᾳ δὲ ἀναφέρει οὗτος ἐν τῇ προκειμένῃ αὐτοῦ ἐκθέσει τὴν σαφῆ καὶ ἀκριβῆ ἐπισκόπησιν ταύτης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Parisch, ὅστις ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ ἐν ἔτει 1891 ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον περὶ ταύτης πραγματεΐαν) ἡ γεωλογικὴ θέσις τῆς Ζακύνθου καὶ πασῶν τῶν Ἰονίων νήσων, αἰτινες «ἦσαν ἄλλοτε τμήματα τῆς στερεᾶς ἀποσπαθθέντα διὰ τῆς μεγάλης ὀωγμῆς τῆς ἐκτεινομένης παραλλήλως τῇ στερεᾷ ἀπὸ τῆς Κερκύρας μέχρι τῆς νοτίας τῆς Μεσοπνιας ἄκρας καὶ ἔτι νοτιώτερον. Κατὰ τὸν ἀγγλικὸν δὲ χάρτην ἦτε Ζακύνθος καὶ ἡ Κεφαλληνία κείνται ἐπὶ ὑποβρυχίου ὀροπέδιου, εὐρισκομένου εἰς βάθος 200 μ., χωριζομένου δὲ ἀπὸ τῆς στερεᾶς διὰ

1) Βλέπε ἀριθμ. 34, ἐν σελ. 672 — 673.

2) Βλέπε ἀριθμ. 39, ἐν σελ. 772 — 773.

3) 166 — 174.

τάφρου, ἢς τὸ βάθος ἀνέρχεται εἰς 500 μ.. Γεωγνωστικῶς ἡ Ζάκυνθος δύναται νὰ διαιεσθῆ εἰς δύο σχηματισμούς, οἵτινες χωρίζονται ἀλλήλων καὶ τοπογραφικῶς, ἥτοι εἰς τὸν δυτικόν, συνιστάμενον ἐξ ὄρεων ἀσδέστου καὶ κινωλίας, οἶον τοῦ Ἀστέρι (547 μ.), Πύργου (510 μ.), Βραχιῶνας (758 μ.), Γαῖτανα (581 μ.), Ψηλὴ Ράχη, κτλ., καὶ εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τριτογενῆ στρώματα, ἅτινα πλὴν ἄλλων συνιστῶσι τὸν Σκοπὸν καὶ τὸν λόφον ἐφ' οὗ ἴδρυται ἡ ἐνετικὴ ἀκρόπολις. « Τῆς συντόμου ταύτης γεωλογικῆς περιγραφῆς ἔπεται κατάλογος τῶν περὶ τῶν σεισμῶν τῆς ὥραίας πλὴν ἀτυχοῦς τοῦ Σολωμοῦ πατρίδος γραψάντων ἡμετέρων τε καὶ ξένων, μεθ' ὧν σημειοῦνται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν οἱ σπουδαιότεροι τῆς νήσου σεισμοὶ κατὰ τὴν ἐνετικὴν καὶ ἀγγλικὴν κυριαρχίαν, περὶ ὧν παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰ ἐν τῷ περιοδικῷ Μοῦσαι (Ζάκυνθος 1893, ἐν σελ. 163) δημοσιευθέντα. Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ γίνεται σύντομος μνεία τῶν 16 σημαντικωτέρων τῆς νήσου σεισμῶν ἀπὸ 16 ἀπριλίου 1514 μέχρι 15 αὐγούστου 1886.

Τὸν χρονολογικὸν τοῦτον πίνακα κλείει ὁ συγγραφεὺς διὰ τῶν ἐπομένων, ἅτινα ἀποτελοῦσι οἰονεὶ τὸ συμπέρασμα τῆς ἱστορικῆς ταύτης εἰσαγωγῆς τοῦ τελευταίου καταστρεπτικοῦ τῆς νήσου σεισμοῦ :

« Ἐκ τῆς βραχείας ταύτης περιγραφῆς τῶν σπουδαιότερων σεισμῶν καταφαίνεται, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ταύτης ἀδιαλείπτως εὐρίσκειται ἐν κινήσει, μὴ παρερχομένου ἔτους ἀνευ ἐλαφρῶν ἢ ἰσχυρῶν δονήσεων. Παρατηρῶν δὲ ὁ συγγραφεὺς ὅτι ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς 19]31 ἰανουαρίου ἐ. ἔ. τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ἦν διαρκῶς ἀνήσυχον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον, πρὶν ἢ περιγράψῃ τὸ μέγα φυσικὸν γεγονός, νὰ σημειώσῃ διὰ βραχέων τὰς ἐλαφροῦς δονήσεις, αἵτινες προηγήθησαν τούτου, ὑποσημειῶν ὅτι αὗται ἐδόθησαν αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Λ Ζών, συντάκτου τοῦ περιοδικοῦ Μοῦσαι, ὅστις ὁ ἴδιος παρετήρησε τὰς δονήσεις ταύτας, καίτοι, κατὰ τὴν τοῦ συντάκτου τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὑποσημειῶσιν, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σειсмоγράφου Forster δημοσιευθεῖσα ἐκθεσις τοῦ Ardaillon ἐν τῷ τῆς 15ης Ἀπριλίου 1893 φύλλῳ τοῦ Annales de Géographie, ἡ σεισμικὴ περίοδος ἤρξατο ἠδὲ τῇ 4]16 αὐγούστου. Αἱ ἐλαφραὶ αὗται δονήσεις εἶνε κατὰ χρονολογικὴν τάξιν αἱ ἐξῆς: 2

1892. Αὐγούστος.

9]21, πρωὶ (;) καὶ περὶ τὴν 11ην π. μ.

15]27, περὶ τὸ μεσονύκτιον, φρικώδης δόνησις.

22 (3 Σεπτεμβρίου), περὶ τὰς 2 ὥρ. π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις ἀκολουθουμένη ὑπὸ βοῆς ὑποχθονίου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένοντο καὶ ἕτεροι δονήσεις, ὧν ἰσχυρόταται ἦσαν αἱ τῆς 3 ὥρ. καὶ 6 ὥρ. μ. μ. Κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. Forster ἡ διεύθυνσις ἦν ἀπὸ Ν. πρὸς Β.

1) Βλέπε Ἐβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως ἀριθμ. 39, ἐν σελ. 772, στήλη 2α.

2) Τὴν σειράν ταύτην τῶν προδρόμων τοῦ μεγάλου σεισμοῦ δονήσεων δημοσιεύομεν ἐνταῦθα, διότι διὰ ταύτης συμπληροῦνται, καίτοι οὐχὶ ἀσφαλῶς τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Forster πρὸ μῆνος καὶ πλέον δημοσιευθέντα ἐν ταῖς στήλαις ταύταις.

25 (6 Σεπτεμβρίου), κατὰ τὴν 2 ὥρ. μ. μ.

28 (9 Σεπτεμβρίου), μία δόνησις τὴν πρωΐαν.

Σεπτέμβριος.

2]14, περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ.. Μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου συνέβησαν 15 ἔτι δονήσεις.

4]26 — 15]27. Ἰσχυρὰ δόνησις μετὰ βοῆς ὑποχθονίου.

15]27 — 16]28. Ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὸ μεσονύκτιον.

18]30, περὶ τὴν 1 ὥρ. μ. μ. Ἰσχυρὰ δόνησις μετὰ βοῆς ὑποχθονίου, ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἑτέρων ἐλαφρῶν δονήσεων.

22 (4 Ὀκτωβρίου), περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.

25 (7 Ὀκτωβρίου), καὶ 27 (Ὀκτωβρίου), περὶ τὴν 2 ὥρ. μ. μ.

Ὀκτώβριος.

1]13, περὶ τὴν 11 ὥρ. π. μ.

2]14, περὶ τὴν 7 ὥρ. 45' π. μ.

4]16, περὶ τὴν 2 ὥρ. 45' π. μ.

8]20 — 9]21. Ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὸ μεσονύκτιον.

9]21, περὶ τὴν 3 ὥρ. μ. μ.

10]22, περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ., ἀσθενῆς δόνησις ἀλλὰ μικρῆς διάρκειας.

14]26, περὶ τὴν 9 ὥρ. π. μ.

17]29, περὶ τὴν 3 ὥρ. 30' π. μ.

27 (8 Νοεμβρίου), περὶ τὴν 3 ὥρ. 20' π. μ., δύο ἰσχυραὶ δονήσεις, ὧν ἡ δευτέρα συνοδεύετο ὑπὸ ὑποχθονίου βοῆς.

Νοέμβριος.

1]13, περὶ τὴν 5 ὥρ. μ. μ.

6]18, περὶ τὴν 4 ὥρ. π. μ. μία δόνησις ἕτεροι συνέβησαν τὴν 5 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 5 ὥρ. 5' μ. μ.

7]19, περὶ τὴν 5 ὥρ. 15' π. μ.

9]21, περὶ τὴν 8 ὥρ. 15' π. μ.

10]22, περὶ τὴν 4 ὥρ. 15' μ. μ., δύο ἀλλεπάλληλοι δονήσεις.

14]26, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' π. μ.

27]9 Δεκεμβρίου, ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὴν 9 ὥρ. 30' π. μ.

Δεκέμβριος.

4]14, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' π. μ., 10 ὥρ. π. μ., 6 ὥρ. 5' π. μ. (μόλις αἰσθητός), 11 ὥρ. π. μ., 2 ὥρ. 30' μ. μ. καὶ 8 ὥρ. μ. μ.

3]15, περὶ τὴν 8 ὥρ. 5' π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.

6]18, περὶ τὴν 9 ὥρ. 5', π. μ.

7]19, περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ., ἰσχυρὰ δόνησις καὶ μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν 4 ὥρ. 30' μ. μ., μία ἔτι ἰσχυροτέρα.

8]20, περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ., δύο δονήσεις καὶ κατόπιν μία ἀσθενεστέρη περὶ τὰς 7 ὥρ. 30' μ. μ.

9]21, περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ. καὶ περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ.

10]22, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' μ. μ.

19]31, περὶ τὴν 2 ὥρ. μ. μ.

20 (1 ἰανουαρίου), μία δόνησις τὸ πρωί.

21 (2 »), μία δόνησις.

22 (3 »), περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ.

23 (4 »), περὶ τὴν 8 ὥρ. 30' π. μ., ἀσθενῆς δόνησις καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα ἰσχυροτέρα τὴν 7 ὥρ. 45' μ. μ.

24 (5 ἰανουαρίου), περὶ τὴν 8 ὥρ. 30' μ. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.

25 (6 »), περὶ τὴν 9 ὥρ. π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.

26 (7 »), ὁμοίως.

28 (9 »), μία ἀσθενῆς, καὶ τὴν

30 (11 »), μία ἐλαφρὰ δόνησις.

1893.

Ἐπὶ 9 περίπου ἡμέρας τὸ ἔδαφος ἔμεινε ἥσυχον καὶ ἂν συνέβαινον ἐλαφροὶ κλονισμοί, ἦσαν ἀνεπαίσθητοι τοῖς ἀνθρώποις. Ἄλλα μετὰ τὴν ἀνάπαυλάν ταύτην ὁ χορὸς ἤρξατο ἐκ νέου.

10]22, περὶ τὴν 3 ὥρ. μ. μ., ἀσθενῆς δόνησις καὶ κατόπιν, περὶ τὴν 10 ὥρ. μ. μ., δευτέρα.

11]23, δύο δονήσεις.

12]24, ἐν καιρῷ νυκτὸς ἰσχυρὰ δόνησις.

17]29, περὶ τὴν 5 ὥρ. π. μ., εἰς μόλις αἰσθητὸς κλονισμός. Ὁ καιρὸς ἦν ἐξαιρετός, ἀλλ' ἐπεκράτει ψυχρὸς ἀσύνθητος.

Κλείων οὕτω τὸν χρονολογικὸν πίνακα τῶν μέχρι τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς 18]30 ἰανουαρίου δονήσεων ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνει εἰς τὴν περιγραφὴν τούτου, περιγραφὴν ἣν συνέταξεν, ὡς ὁ ἴδιος σημειοῖ, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλου ἀκριβείας παρατηρήσεων καὶ σημειώσεων τοῦ τε προμνημονευθέντος κ. Ζών ὡς καὶ τοῦ Δρος Φ. Δ. Κουρτζόλα, ὅστις ἔσχε τὴν ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστον γενναιότητα νὰ παρακολουθῆ μετὰ προσοχῆς τὸ φαινόμενον, ἐνῶ ἡ οἰκία αὐτοῦ κατεστρέφητο. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς σπουδῆς τοῦ μεγάλου τούτου γεωλογικοῦ γεγονότος, ἔλλειψιν περὶ ἧς τὰ θέοντα ἐγράφησαν ἐν καιρῷ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, ἀναγνωρίζων μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτὸν εὐκρινείας ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ὁ κ. Μητσόπουλος, ὁμολογεῖ ὅτι δυστυχῶς ἀδύνατον ἦτο αὐτῷ ἕνεκεν ἀδιαθεσίας νὰ μεταβῆ εἰς τὴν νῆσον ἅμα τῇ εἰδήσει τοῦ θλιβεροῦ γεγονότος, σημειοῖ δὲ ἐπὶ λέξει ὅτι: Μόλον ὅτι ἡ Ἑλλάς κατατάσσεται μεταξύ τῶν μᾶλλον ἐκτεθειμένων εἰς σεισμούς χωρῶν, τὸ φυσικὸν τοῦτο φαινόμενον δυστυχῶς ὀλίγον ἢ οὐδαμῶς διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον, οὐδεὶς δὲ τυγχάνει ὑποστηρίξεως πρὸς ἐπιστημονικὴν τούτου σπουδὴν. Ἐλλείπουσι πεπειραμένοι ἄνδρες, ἐνδιαφερόμενοι εἰς τοῦτο, καὶ χρηματικὰ μέσα πρὸς ἴδρυσιν σταθμῶν καὶ πορισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ὀργάνων. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐν τῷ μελλόντι θέλει ἐπέλθει ἡ διόρθωσις. Ὁ τι ὅμως νῦν γίνεται, ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τοῦτου ἕνεκα θέον νὰ μὴ θεωρῶμεν τὰς χρονικὰς ἐνδείξεις ὡς λίαν ἀκριβεῖς, ἀφ' οὗ ἐλλείπουσιν εὐαίσθητα σεισμόμετρα. Οἱ κ. Κουρτζόλας, ἐν Ζακύνθῳ, καὶ Κόρυλλος, ἐν Πάτραις, ἔπραξαν ὅ,τι δυνατόν, ὅπως ὀρίσωσιν ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ σεισμοῦ, πλὴν οὐδὲν ἐκ τούτων προσέκυψεν ἱκανοποιητικόν· ἡ ἰσχυρὰ ἐν Ζακύνθῳ δόνησις ἐσημειώθη τῇ 5 ὥρ. 45' π. μ. (μέσου χρόνου Ζακύνθου), ἐν Πάτραις τῇ 5 ὥρ. 32' (μέσου χρόνου Ἀθηνῶν). Ἐὰν τὸν τελευταῖον τοῦτον μετατρέψωμεν εἰς χρόνον Ζακύνθου, λαμβάνομεν 5 ὥρ. 32' — 11' 16" = 5 ὥρ. 21, (περίπου. Κατὰ ταῦτα ἔπρεπε νὰ ἠσθάνθησαν οἱ ἐν Πάτραις τὴν δόνησιν πρὸ τῶν ἐν Ζακύνθῳ, ὅπερ ἐσφαλμένον. Κατὰ σημειώσιν τοῦ Δρος Ἀγαμέμνονος ἐν Ρώμῃ αἱ δονήσεις τῆς 19]31

ἰανουαρίου ἐγένοντο αἰσθηταὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὡς ἀκολούθως :

Ἐν Ρώμῃ	τὴν 5 ὥρ. 5' 28" π. μ.	} μέσου χρόνου Ρώμης.
» Βενεδέντῳ	» 5 » 6' 7" »	
» Κατάνη	» 5 » 7' 31" »	
» Μίνεο	» 5 » 9' »	

Ἐὰν τοὺς χρόνους τούτους μετατρέψωμεν εἰς μέσον χρόνον Ζακύνθου (περίπου 33' 36"), εἰς οὐδὲν καταντῶμεν ἀποτέλεσμα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον εἶνε νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ταχύτητα τῆς διαδόσεως τῶν σεισμικῶν κυμάτων.

Τὴν σημειώσιν ταύτην συμπληροῖ ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως διὰ τῆς ἐπομένης :

« Ὁ Φόρστερ ὀρίζει χρόνον τῆς ἐνάρξεως τοῦ σεισμοῦ τὴν 5 ὥρ. 34' π. μ.¹ τοῦτο δὲν συμπίπτει μετὰ τῆς προφανῶς ἀδεδαίου ἐν Πάτραις παρατηρήσεως, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀντίκειται τῇ ἰταλικῇ. Ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην παράδοξον εἶνε ὅτι οἱ τόποι ἐκεῖνοι ἠσθάνθησαν τὴν δόνησιν τόσῳ ἐνωρίτερον ὅσῳ μᾶλλον τῆς Ζακύνθου ἦσαν ἀπομακρυσμένοι, ἢ δὲ αἰτία τῆς συναφείας τοῦ ἰονικοῦ πρὸς τὸ ἰταλικὸν φαινόμενον φαίνεται ἡμῖν μὴ εἰσέτι ἐντελῶς καθωρισμένη».

Ὅπως δὴποτε, τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Μητσόπουλου παρέχει τῷ ἀναγνώστῃ σαφῆ ἰδέαν τῶν τε κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ σεισμοῦ φαινομένων καὶ τῶν συνέπειά τούτων ἐπελθουσῶν εἰς τὴν ἀτυχῆ νῆσον καταστροφῶν. Οὐδὲν μετεωρολογικὸν ἢ οὐράνιον φαινόμενον προηγήθη τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς, συμβάσης τὴν 19]31 ἰανουαρίου κατὰ τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα χρόνον, ἐνῶ εἰσέτι μέγα μέρος τῶν κατοίκων ὑπνωπτεν. Κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Δρος Κουρτζόλα ἡ δόνησις ἦν κυματοειδῆς καὶ προήρχετο ἐκ τοῦ ΝΑ, ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Μητσόπουλου δὲν εἶναι ὅλως ἀκριβές, διότι ὡς ἀναγράφει οὗτος ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ, ἀξιόπιστοί τινες καὶ πεπειραμένοι ἄνδρες ἐδεδαίωσαν αὐτόν, ὅτε κατόπιν ἐπεσκέφθη τὴν νῆσον, ὅτι ἡ δόνησις ἦτο κατ' ἀρχὰς κυματοειδῆς, εἴτα κατακόρυφος καὶ ἰσχυροτέρα καὶ τέλος πάλιν κυματοειδῆς, καίτοι, ὡς σημειοῦται ὁ κ. Μ. κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ κ. Forster ἡ δόνησις ἦτο καθαρῶς κυματοειδῆς, ἔχουσα διεύθυνσιν ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς.² Ἡ φοβερὰ αὕτη δόνησις διαρκέσασα κατὰ τὸ σεισμόμετρον τοῦ κ. Forster ἐπὶ 25",³ ἐκλόνησεν οὐ μόνον τὴν Ζάκυνθον, ἀλλὰ καὶ τὰς γειτνιαζούσας χώρας τῆς Ἡλίδος (Κυλῆνην, Πύργον, Κατάκολον), Ἀχαΐας (Πάτρας), τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Ἐν Ἀθίνας καὶ Κορίνθῳ οὐδὲν ἠσθάνθησαν, ὅπερ φαίνεται τῷ κ. Μ. τοσοῦτῳ μᾶλλον παράδοξον, ὅσῳ οἱ σεισμοὶ Μεσσηνίας (1886), Αἰγίου (1861) Θηβῶν (1853) καὶ Χίου (1881) ἐγένοντο αἰσθητοὶ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πόλεων τούτων.

¹ Ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως δεδομένη εἰκὼν τῆς κα-

1) Βλέπε Ἐβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως ἀριθμ. 39, ἐν σελ. 772, στήλ. 2α.

2) Βλέπε Ἐβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως ἐνθα ἀνωτέρω.

3) Κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ κ. Forster 12" μόνον. Αὐτόθι ἐν σελ. 773, στήλη 1.

ταστροφής, αποτελούσα φυσικώς τὸ ἀσφαλέστερον μέρος τῆς ὄλης αὐτοῦ ἐκθέσεως, εἶνε ὁμολογουμένως πλήρης. Ἐκ τῶν 14 τῆς Ζακύνθου συνοικιῶν τὰ μάλιστα ἔπαθε τὸ παρά τὸν θύρακα Ἁγίου Χαράλαμπος κείμενον Νεοχώριον, τοῦτο δὲ ἀποδίδει ὁ κ. Μ. συμφωνῶν οὕτω πληρέστατα μετὰ τοῦ κ. Forster,¹ εἰς τὴν χειρίστην οἰκοδομικὴν ὑλὴν, ἥς ἢ χρῆσις ἐγένετο κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκιῶν τῆς συνοικίας ταύτης. Τὰ εἰς ἀνθρώπους θύματα σημειοῦνται εὐτυχῶς ὀλιγάριθμα, διότι, πλὴν πολλῶν σοδαρῶς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πληρωθέντων, μία μόνη γυνὴ ἐφονεύθη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας αὐτῆς. Ἐκ τῶν λοιπῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως σπουδαίως μὲν ἔπαθον αἱ συνοικίαι τῆς Ἀγίας Ἀννης, ἐνθα καὶ ἐφονεύθη εἰς ἀνὴρ, καὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐνθα πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν, ἥττον δὲ ἔπαθον αἱ συνοικίαι τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἐν δὲ τῇ συνοικίᾳ τῶν Ταξιάρχων πτωχὸς οἰκογενειάρχης εὔρε τὸν θάνατον ταφείς ὑπὸ τὸν κρημνισθέντα τοῖχον τῆς παρακειμένης οἰκίας.

Κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σπουδαίως ἐβλάθησαν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ναῶν τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ ἡ Ἀγία Τριάς, ὁ Ἅγιος Ἡλίας, ὁ Ἅγιος Στυλιανός, ὁ Παντοκράτωρ, καὶ ὁ τῶν καθολικῶν *Santa Maria della Grazia*. Ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, κτισθεὶς τῷ 1720, ἐρράγη πολλαχού, ἐνῶ τὸ παρ' αὐτὸν κωδωνοστάσιον οὐδὲν ἔπαθε, μόνου τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ κειμένου σιδηροῦ σταυροῦ κλιναντος πρὸς δυσμᾶς. Οὐδόλωσ δὲ ἐβλάθησαν οἱ ναοὶ τῶν Ἀγίων Πάντων (1677), τῆς Φανερωμένης (1633), ὡς καὶ ὁ Ἅγιος Νικόλαος τοῦ Μώλου, ὅστις, κατὰ τὰ χρονικά τοῦ ἔτους 1578, ἴδρυτο ἐπὶ νησίδος συνδεομένης τότε τῇ πόλει διὰ γεφύρας. Πλὴν τῶν τριῶν τούτων ναῶν ὀλοσχερῶς ἐσώθησαν καὶ ἕτεροι καλῶς ἐκτισμέναι οἰκοδομαί. Σπουδαίως ἐπίσης ἐβλάθη καὶ τὸ ὄραϊον δημοτικὸν θέατρον, οὗτινος ὁ θεμέλιος μὲν λίθος κατετέθη τῷ 1840, ἀλλ' ἡ οἰκοδομὴ συνετελέσθη τῷ 1870. Ἐκ τῶν προαστείων τὰς μεγίστας ζημίας ὑπέστησαν τὸ Πόχχαλι, κείμενον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀργιλλοτιτανώδους λόφου ἐφ' οὗ καὶ ἡ ἀκρόπολις, οἱ Κῆποι καὶ ὁ Βασιλικός. Ὅτε, λέγει ὁ κ. Μητσόπουλος, τὴν 12)24 ἀπριλίου ἐπεσκέθησαν τὴν πόλιν εὖρον ἀβλαβὲς τὸ παρά τοὺς βορείους πρόποδας τοῦ ρηθέντος λόφου κείμενον προάστειον Κριονέρι, ἀνέπαφον καὶ ἀσινῆ τὸν φάρον, ἐν ἐργοστάσιον, μίαν οἰκίαν καὶ ἕνα ναόν, καίτοι πάντα ταῦτα δὲν εἶνε στερεῶς ὀικοδομημένα. Ἐφαίνετο ὡς εἰ ὁ ἀργιλλοτιτανώδης λόφος παρεκώλυσε τὴν περαιτέρω διάδοσιν τῶν σεισμικῶν κυμάτων.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσιν, ἐκ τῶν 4500 οἰκιῶν τῆς πόλεως αἱ 1000 κατεστράφησαν ἐκ θεμελιῶν, 2000 ἐβλάθησαν σπουδαίως, 4200 δέονται μικρῶν ἐπισκευῶν, καὶ 300, ἐν αἷς συγκαταριθμεῖται τὸ ἀρχαῖον καὶ πολυτελὲς μέγαρον τῆς οἰκογενείας Ράμα, ἕμειναν ἀνέπαφοι. Ἐκ τῶν περιχώρων τὰ μάλιστα ἔπαθε τὸ πρὸς Δ. τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως

χωρίον Γαϊτάνι, οὗτινος οἱ φίλεργοι κάτοικοι μένουσιν ἔκτοτε ἄστεγοι, ἡ Λιθονιά κατὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Μεγάλου Βουνοῦ καὶ τὸ Μαχαίραδον, σπουδαίως δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον κατῆττον ἐβλάθησαν πλὴν τούτων καὶ αἱ λοιπαὶ τοποθεσίαι καὶ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν τοῦ τιτανώδους ὄρους χωρία, ἐνῶ τοῦναντίον τὸ μέγιστον μέρος τῆς δυτικῆς τιτανώδους χώρας ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σχινάρι μέχρι τῆς Κιλιομένης ἔμεινε σχεδὸν ἄθικτον, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν τοπειῶν Βολίμες μόλις ἠσθάνθησαν τὰς δονήσεις. Σπουδαίως ἔπαθε τὸ νότιον μέρος μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Μαραθιά ἐνθα κεῖνται τὰ χωρία Ἀγαλάς καὶ Κερί καὶ ἄλλα.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Μ. ἀναγραφόμενα σχετικῶς πρὸς τὴν πρώτην καὶ σημαντικωτέραν τῶν δονήσεων τῆς 19)31 ἰανουαρίου. Πλὴν ταύτης δὲ ἐσημειώθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ τρεῖς ἕτεροι ἰσχυραὶ δονήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ ὑποχθονίου βοῆς: περὶ τὴν 6 ὥρ. 50' π. μ. 3 ὥρ. μ. μ. καὶ 6 ὥρ. 30' μ. μ.

Τὰς ἰσχυρὰς ταύτας δονήσεις παρεκκολοίθησε τὴν ἐπομένην (20)1 φεβρουαρίου) νέα κυματοειδὴς δόνησις διευθυνομένη ἀπ' Ἀ πρὸς Δ¹ κατὰ τὴν 2 ὥρ. π. μ.² (κατὰ τὸν κ. Forster τὴν 1 ὥρ. 56'), ἥτις διαρκέσασα ἐπὶ 18" (κατὰ τὸν κ. Forster 20") κατέστρεψεν ὀλοσχερῶς τὸ μέγιστον μέρος τῶν χωρίων Κερί καὶ Ἀγαλάς, οὗτινος 15 μόνον οἰκίαι ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Πολλοὶ ἐπληρώθησαν, ἐπειδὴ τὸ δεινὸν κατέλαβεν αὐτοὺς κοιωμένους. Ὁ κ. Μ. ἀναφέρει ὅτι, ὅτε ἐπεσκέθη τὸ χωρίον τοῦτο, εὐπορος χωρικὸς εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ μέγας σεισμός τῆς 19)31 ἰανουαρίου ὀλίγον ἐβλάψε τὸ χωρίον καὶ ὅτι ἡτο κυματοειδὴς, προσερχόμενος ἀπὸ τοῦ ΝΔ, ἡ δὲ δευτέρα δόνησις τῆς 20)1 φεβρουαρίου ἡτο κατακόρυφος καὶ τόσον ἰσχυρὰ, ὥστε ἄπασαι αἱ πλείονες τῶν 120 οἰκίαι τοῦ χωρίου κατηρειπώθησαν, ὅτι δὲ ὁ ἴδιος εἶδε πῶς οἱ ἀκρογωνιαῖοι τῆς οἰκίας αὐτοῦ λίθοι ἀνερρίφθησαν περὶ τὰ 10 μ. καὶ κατέπεσον διεκθόντες ὑπεράνω τοῖχου 15 μ. μακρὰν κειμένον.

Ἡ δόνησις αὕτη ἡτο σχεδὸν ἀνεπαίσθητος ἐν τῇ δῆμῳ Ἐλατείων (Βολίμες), ἀλλ' ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς προαστείσις ἡ καταστροφὴ ἡτο μεγάλη, εὐτυχῶς ὅμως ἀνευ ἀνθρωπίνων ἀπωλειῶν, ἐγένετο δὲ αἰσθητὴ καὶ ἐν Πάτραις τὴν 2 ὥρ. 10' π. μ. (μέσου χρόνου Ἀθηνῶν) σημειωθείσα ὑπὸ τοῦ Δρος Κορύλλου.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν περιορίσθησαν μέχρι τοσούτου, διότι πλὴν τῶν ἀσθενῶν κλονισμῶν καὶ τῆς ὑποχθονίου βοῆς, οἵτινες ἐξηκολούθησαν μέχρις ἐσπέρας, δύο ἰσχυρότεροι δονήσεις γινόμεναι τὴν

1) Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Forster ἡ διεύθυνσις τῆς δονήσεως ἦτο πρὸς τὸ μεσημβρινδυτικόν (βλ. Ἐβδ. Ἐπιθ. ἔνθα ἀνωτέρω).
 2) Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται ἐν ὑποσημείωσει ὅτι κατὰ σημείωσιν τοῦ ἐν Ρώμῃ κυρίου Ἀγαμέμνονος ἡ δόνησις αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὡς ἐξῆς:
 ἐν Ρώμῃ τὴν 1 ὥρ. 25' 42" π. μ.
 » Μινεο » 1 » 27' — » »
 » Κατάνη » 1 » 28' 22" » »

1) Αὐτόθι.

νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἠνάγκασαν τοὺς ταλαιπώρους κατοίκους νὰ διανυκτερεύσωσιν ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐν ἀθλίαις καλύβαις καὶ σκηναῖς, μηδενὸς τολμῶντος νὰ πατήσῃ τὸν πόδα ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταύταις οὐδεμίαν ἰδυνήθησαν νὰ εὕρωσιν ἀνάπαυσιν, διότι τὸ ἔδαφος ἐξηκολούθει ἀδιαλείπτως κινούμενον, 10 δὲ ἰσχυραὶ δονήσεις συμβῆσαι κατὰ τὴν ἀπαισίαν ταύτην νύκτα ἠνάγκασαν τοὺς κειμηλικότας κατοίκους νὰ παραμείνωσιν ἄπνοι καὶ ἐπὶ ποδός.

Μετὰ τὴν ὁμολογουμένως πιστὴν καὶ γλυφύραν περιγραφὴν τῆς εἰκόνης τῆς καταστροφῆς, ἥς διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐκτενῆ περιλήψην παρεθέσαμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ὁ κ. Μητσόπουλος περιγράφει μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζωηροῦ καλῶν τὴν γενομένην τῇ ἐπιούσῃ, 21)2 φεβρουαρίου, δέσιν πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Λεϊψανον, ὑπὸ σύμπαντος τοῦ πληθοῦ τοῦ τῆς νήσου, τὸν μετὰ τὸ τέλος τῆς λιτανείας, περὶ τὴν 1 ὥρ. μ. μ., συμβάντα ἰσχυρὸν κυματοειδῆ κλονισμόν, ὅστις ἐκορύφωσε τὴν ἀπελπισίαν τῶν ἦδη ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς φήμης τοῦ προσεχοῦς καταποντισμοῦ τῆς ὄλης νήσου ἀποθεοαρνημένων κατοίκων, τὴν μετὰ τὸν κλονισμόν ῥαγδαϊοτάτην βροχὴν καὶ καταγίδα, ἦν οὕτως εἰπεῖν συνώδευον ὑποχθόνιοι μικροὶ καὶ ἐπανειλημμένα δονήσεις, ὧν ἰσχυρόταται ἦσαν αἱ τῆς 5 ὥρ. 40' καὶ 11 ὥρ. 58' μ. μ. καὶ τέλος τοῖς ἀπὸ τῆς 22)3 ἰανουαρίου μέχρις ἀπριλίου διαρκέσαντας κλονισμούς, οἵτινες κατέληξαν εἰς τὸν δεῦτερον μέγαν σεισμόν τῆς 5)17 ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὅστις συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς. Οἱ κλονισμοὶ οὗτοι ἀναγράφονται γενόμενοι κατὰ τὰς ἐπομένας μηνολογίας:

- 23)4 φεβρουαρίου, τὴν 6η ὥρ. μ. μ.
- 24)5 » , δονήσεις ἐν συνῶφ 5.
- 25)6 » , περὶ τὴν 9 ὥρ. 2' μ. μ.
- 26)7 » , περὶ τὴν 5 ὥρ. 48' π. μ.
- 27)8 » , περὶ τὴν 3 ὥρ. 32' π. μ.
- 28)9 » , δονήσεις πολλαί, ὧν δύο ἰσχυραί.
- 29)10 » , περὶ τὴν 6 ὥρ. 28' π. μ.
- 1)13 » , περὶ τὴν 3 ὥρ. π. μ.
- 2)14 » , περὶ τὴν 7 ὥρ. π. μ.
- 3)15 » , τὴν 3 ὥρ. π. μ. ἰσχυρὸς κλονισμὸς τὴν 12 ὥρ. 30' μ. μ. δύο ελαφραὶ δονήσεις τὴν 4 ὥρ. μ. μ.
- 6)18 » , περὶ τὴν 9 ὥρ. 15' μ. μ.
- 8)20 » , τὴν 1 ὥρ. π. μ., τὴν 11 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 9 ὥρ. 5' μ. μ.
- 9)21 » , τὴν 6 ὥρ. 45' π. μ. καὶ τὴν 11 ὥρ. π. μ.
- 10)22 » , ἀσθενεῖς δονήσεις περὶ τὴν 3 ὥρ. π. μ., τὴν 3 ὥρ. 30' π. μ., τὴν 5 ὥρ. 20', τὴν 5 ὥρ. 45', τὴν 6 ὥρ. 30' π. μ. καὶ τὴν 3 ὥρ. 15' μ. μ.
- 11)23 » , τρεῖς δονήσεις μεταξύ τῆς 2 καὶ τῆς 5 ὥρ. π. μ., ἕτεροι δὲ τὴν 1 ὥρ. 50' μ. μ., τὴν 2 ὥρ. 45' μ. μ. καὶ τὴν 9 ὥρ. μ. μ.
- 42)24 » , περὶ τὴν 1 ὥρ. π. μ., τὴν 11 ὥρ. 30' π. μ., τὴν 3 ὥρ. μ. μ., τὴν 8 ὥρ. 20' μ. μ. καὶ τὴν 11 ὥρ. 20' μ. μ.

- 13)25 » , τὴν 3 ὥρ. 52' π. μ. καὶ τὴν 4 ὥρ. π. μ.
- 14)26 » , τὴν 9 ὥρ. 8' π. μ. καὶ τὴν 11 ὥρ. 15' μ. μ.
- 15)27 » , τὴν 2 ὥρ. 30' π. μ. καὶ τὴν 9 ὥρ. 40' π. μ.
- 16)28 » , ἰσχυρὰ δόνησις τὴν 8 ὥρ. 15' π. μ.
- 17)1 μαρτίου, τὴν 1 ὥρ. π. μ., τὴν 6 ὥρ. π. μ., τὴν 6 ὥρ. 50' π. μ., τὴν μεσημβρίαν, τὴν 9 ὥρ. 45' μ. μ. καὶ τὴν 10 ὥρ. μ. μ.
- 18)2 » , τὴν 0 ὥρ. 10' π. μ., τὴν 3 ὥρ. π. μ., τὴν 3 ὥρ. 45' π. μ., ἰσχυρὰ παρατεταμένη δόνησις τὴν 5 ὥρ. 57' π. μ., ἰσχυραὶ δονήσεις τὴν 8 ὥρ. 30' π. μ., τὴν 2 ὥρ. 15' καὶ τὴν 4 ὥρ. 25 μ. μ. ἐν συνῶφ δονήσεις πλέον τῶν 50.
- 20)4 » , δύο δονήσεις ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὴν 5 ὥρ. 10' μ. μ.
- 21)5 » , περὶ τὴν 11 ὥρ. 5' π. μ., τὴν 0 ὥρ. 10' μ. μ., τὴν 1 ὥρ. 22' μ. μ., τὴν 40 ὥρ. 10' μ. μ. καὶ τὴν 11 ὥρ. 59' μ. μ.
- 22)6 » , περὶ τὴν 5 ὥρ. 20' π. μ., τὴν 8 ὥρ. 45' π. μ. καὶ τὴν 7 ὥρ. 25' μ. μ.
- 23)7 » , περὶ τὴν 7 ὥρ. 45' καὶ τὴν 9 ὥρ. 25' μ. μ.
- 24)8 » , περὶ τὴν 8 ὥρ. 10' καὶ περὶ τὴν 9 ὥρ. 10' μ. μ.
- 25)9 » , τὴν 2 ὥρ. π. μ.
- 26)10 » , ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὴν 9 ὥρ. 5' μ. μ., ελαφραὶ δὲ δονήσεις περὶ τὴν 9 ὥρ. 25', 10 ὥρ. 8' καὶ 10 ὥρ. 10' μ. μ.
- 28)2 » , περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ.
- 1)13 » , τὴν 7 ὥρ. 10' π. μ. καὶ τὴν 8 ὥρ. 45' μ. μ.
- 2)14 » , ἰσχυρὸς κλονισμὸς τὴν 7 ὥρ. 55' μ. μ.
- 3)15 » , ἀσθενεῖς δονήσεις τὴν πρωΐαν ἐπαναληφθεῖσαι περὶ τὴν 5 ὥρ. 55' καὶ 6 ὥρ. 30' π. μ.
- 4)16 » , ἀσθενεῖς κλονισμὸς κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.
- 5)17 » , περὶ τὴν 8 ὥρ. 30' καὶ 10 ὥρ. 20' π. μ. ἰσχυραὶ δονήσεις, ἀσθενεῖς δὲ κλονισμὸς περὶ τὴν 11 ὥρ. 5' π. μ.
- 6)18 » , περὶ τὴν 6 ὥρ. 25', 11 ὥρ. 5' π. μ., 1 ὥρ., 5 ὥρ. 55' καὶ 7 ὥρ. 10' μ. μ.
- 7)19 » , περὶ τὴν 6 ὥρ. 10' καὶ 7 ὥρ. 35' π. μ.
- 8)20 » , περὶ τὴν 6 ὥρ. 34' μ. μ.¹ ἰσχυρὰ δόνησις διαρκέσασα 20' καὶ τὴν 10 ὥρ. 20' μ. μ.

1) Ὁ ἐν Πάτραις Δρ Κόρυλλος ἐσημείωσε τὴν δόνησιν ταύτην γενομένην τὴν 6 ὥρ. 30' μέσου χρόνου Ἀθηνῶν. Τὸν χρόνον τοῦτον μετατρέπει ὁ κ. Μ. εἰς χρόνον Ζακύνθου: 6 ὥρ. 41' 16" (= 6 ὥρ. 30' + 11' 46"), ὅθεν ὑπολογίζει διαφορὰν: 7' 16" (= 6 ὥρ. 41' 16" - 6 ὥρ. 34'), ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸν χρόνον, ὃν ἀπαιτοῦσιν αἱ σεισμικαὶ δονήσεις, ὅπως διατρέψωσι τὸ ἀπὸ Ζακύνθου εἰς Πάτρας διάστημα τῶν 90 χμ., ὅθεν εὐρίσκει τὴν ἐν ἐνὶ λ' ταχύτητα τῶν σεισμικῶν κυμάτων ἴσην πρὸς 206 μ.

- 9]21 » , ισχυραὶ δονήσεις περὶ τὴν 11 ὥρ. 5' καὶ 11 ὥρ. 19' π. μ., ἀσθενῆς δὲ κλονισμὸς τὴν 9 ὥρ. 19' μ. μ.
- 10]22 » , ἀσθενεῖς κλονισμοὶ περὶ τὴν 2 ὥρ., 7 ὥρ. 15' π. μ. καὶ 8 ὥρ. μ. μ., ισχυρὰ δὲ δονήσεις περὶ τὴν 5 ὥρ. 48' μ. μ.
- 11]23 » , ἀσθενεῖς δονήσεις περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 10 ὥρ. 5' μ. μ.
- 20]1 ἀπριλίου , περὶ τὴν 5 ὥρ. π. μ. καὶ 5' ὥρ. 45' μ. μ.
- 21]2 » , περὶ τὴν 5 ὥρ. 20' π. μ., τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ., τὴν 11 ὥρ. 20' καὶ τὴν 11 ὥρ. 50' μ. μ.
- 22]3 » , περὶ τὴν 1 ὥρ. 15', τὴν 2 ὥρ. 50', τὴν 4 ὥρ. καὶ τὴν 9 ὥρ. 2' π. μ., ἔτι δὲ περὶ τὴν 10 ὥρ. 20' καὶ 11 ὥρ. 20' μ. μ.
- 24]5 » , τὴν 5 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 11 ὥρ. 35' μ. μ.
- 25]6 » , περὶ τὴν 1 ὥρ. 45', τὴν 2 ὥρ. 50', τὴν 4 ὥρ. καὶ τὴν 9 ὥρ. 2' π. μ., πᾶσαι συνοδεύμεναι ὑπὸ ὑπογείου βοῆς· ισχυρὸς κλονισμὸς περὶ τὴν 9 ὥρ. 8' π. μ.
- 26]7 » , περὶ τὴν 2 ὥρ., τὴν 8 ὥρ. 5' π. μ. καὶ τὴν 5 ὥρ. μ. μ.
- 27]8 » , περὶ τὴν 1 ὥρ. μ. μ.
- 28]9 » , περὶ τὴν 12 ὥρ. 30' καὶ 12 ὥρ. 33' π. μ., καὶ περὶ τὴν 2 ὥρ. 40' καὶ 10 ὥρ. 20' μ. μ.
- 29]10 » , περὶ τὴν 2 ὥρ., τὴν 5 ὥρ. 20' π. μ. καὶ τὴν 2 ὥρ. 20' μ. μ.
- 30]11 » , ισχυρὰ δονήσεις περὶ τὴν 1 ὥρ. 17' π. μ.
- 31]12 » , περὶ τὴν 11 ὥρ. 30' π. μ.
- 1]13 » , περὶ τὴν 12 ὥρ. 5' π. μ.
- 2]14 » , περὶ τὴν 4 ὥρ. [30' π. μ.
- 3]15 » , περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ.
- 4]16 » , περὶ τὴν 10 ὥρ. 17' μ. μ.

Καὶ αὗται μὲν αἰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Μ. ἀναγραφόμεναι ἐν εἰδει προοιμίου δονήσεις μέχρι τῆς 5)17 ἀπριλίου. Τὴν ἡμέραν ταύτην, περὶ τὴν 7 ὥρ. 10' π. μ., ἰσχυρότατος ἐγένετο κυματοειδῆς κλονισμὸς μεθ' ὑποχθονίου βοῆς, διαρκέσας 35'' καὶ συμπληρώσας τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς 19)31 ἰανουαρίου. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται ὅτι μεθ' ὅλην τὴν ἰσχύνην καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ κλονισμοῦ τούτου οὐδαμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐσηματίσθησαν χάσματα, εἰ μὴ ἐπὶ τῆς *Strata marina*, ἐνθα ἐγένετο μακρὸν καὶ στενὸν ρήγμα κατὰ τὴν προκυμαίαν τοῦ λιμένος, ὅπερ ἦδη ἐκλείσθη ὀλοσχερῶς· ἐπίσης δὲν παρετηρήθησαν κινήσεις τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τούναντιον μεγάλοι ἀπεσπάρθησαν βράχοι ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ χωρίου Κερὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄλλοις εὐρισκόμενοι ἐπὶ τῆς νησίδος Μαραθωνῆσι εἶδον λίθους κεκαλυμμένους ὑπὸ φυκῶν ἐκσφενδονιζομένους ἐκ τοῦ θαλασσοῦ πυθμένου εἰς τὴν παραλίαν, ὃ δὲ πλοίαρχος μικροῦ ἀτμοπλοίου ἐβεβαίον τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὅτι αὐτὸς τε καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ εἶδον τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης προεξέχοντα βράχον Βοϊδι (βράχος τοῦ αὐγοῦ) σχιζόμενον ἀπὸ ἀνωθεν εἰς κάτω.

Εἶδομεν νῦν τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναγραφόμενα λεπτοῦ ἀποτελέσματα τῆς δευτέρας ταύτης θεομηνίας. Καὶ γενικῶς μὲν σημειοῦται ἐν αὐτῇ ὅτι εἰς σφοδρὸν μετετράπησαν ἐρειπίων καὶ αἰ κατὰ τὸν σεισμὸν τῆς 19)31 ἰανουαρίου ἀβλαβεῖς παραμείναναι συνοικίαι, εἰδικώτερον δὲ ἀναγράφεται ἐν αὐτῇ ὅτι οἱ μόνοι ὀλοσχερῶς περισπάρθησαν ναοὶ εἶνε ὁ τῶν Ἁγίων Πάων καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Μώλου, ὅτι δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν ὀλίγον ἐβλάθη ἡ Φανερωμένη, ἅπαντα δὲ τὰ κωδωνοστάσια αὐτῶν, πλὴν τοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐκρημνίσθησαν ἢ σπυδαίως ἐβλάθησαν. Ἐπίσης ἐν αὐτῇ ἀναγράφεται ἡ καταστροφὴ τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου, οὗτινος κατέπεσον κατὰ μέγα μέρος δύο πλευραὶ: ἡ νοτιοανατολική, ἐν ἣ εὐρίσκειτο ἡ λέσχη καὶ ἡ βορειοδυτικὴ, περιέχουσα καφενεῖον, ἄς καὶ τῶν προαστείων Πόχλα, Κινᾶτι καὶ Βαλικός, ἐπίσης δὲ τῶν πλειστῶν τῶν χωρίων καὶ ἰδίᾳ τοῦ Γαϊτάνι, ἐνθα 5 ἀνθρώποι ἐφονεύθησαν καὶ πλείστοι ἐτραυματίσθησαν, ὡς καὶ τῶν ὄρειων χωρίων τοῦ δήμου Λιθακιῶν, ἦτοκ τοῦ Κερὶ, Ἁγαλάς καὶ Λιθακιά. Ἡ ἐκ τῆς πανωλεθρίας τούτης ζημία ἀνέρχεται κατὰ τοῦ μετριοτέρους ὑπολογισμοῦ μόνον ἐν τῇ πόλει εἰς πλεον τῶν 13 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διότι κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσιν καταρτιώθησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν σεισμῶν 2000 οἰκίαι, 1700 ἐργαζομένης εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε δέον εἶναι ἀνοικοδομηθῶν ἐκ θεμελίων, 700 ἔχουσιν ἀνάγκην μεγάλων ἐπισκευῶν, 100 δὲ μόνον, καὶ αὗται εἰσὶν ἰδίᾳ αἰχμαλααὶ καὶ ἐκτιμῆσαι διὰ λίθων τετραπέδων συνδεομένων διὰ σιδερῶν ῥάβδων, ἐσώθησαν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφεισῶν καὶ ἄλλων παρατηρήσεων ὁ κ. Μ. προβαίνει εἰς τὸν ἐκ τῶν ἐνόητων ὀρισμὸν τοῦ εἶδους καὶ τῆς διευσθύνσεως τοῦ σεισμοῦ τούτου, ἅτινα κατ' αὐτὸν δὲν δύνανται νὰ ὀρισθῶσιν ἀκριβῶς, διότι, ὡς ἐπὶ λέξει παρατηρεῖ, « ἡ ταραχὴ ἦν τοσαύτη καὶ αἱ διηγήσεις τόσῳ ἀντιφατικαί, ὥστε ὀλίγοι ἐκ τούτων παρεῖχοντο λαβαί, ὅπως σπουδάζη τις τὸ φυσικὸν τοῦτο φαινόμενον ἐπιστημονικῶς κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις μάλιστα τῆς νέας σεισμολογίας· κυρίως ἔλειπον καλὰ σεισμόμετρα, δυνάμενα νὰ δηλώσωσιν ἀσφαλῶς τὴν διευσθύνσιν καὶ τὸν χρόνον». Ὁπωσδήποτε ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης αὐτοῦ περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς διευσθύνσεως τοῦ σεισμοῦ τούτου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διευσθύνσεως καθ' ἣν κατέπεσαν διάφορα οἰκοδομήματα ἢ μέρη αὐτῶν, τοιαῦτα δὲ εἶνε: τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, καταπεδὸν πρὸς τὸ ΝΑ καὶ ὁ ἀντικείμενος τοῖχος τοῦ ναοῦ πρὸς τὸ ΒΑ, ὅθεν παραίνεται ὅτι ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὡς καὶ ἐν Κερὶ ἢ διευσθύνσεως ἦν ἀπὸ τοῦ ΝΑ πρὸς τὸ ΒΑ· οἱ πρὸς τὸ ΝΑ καὶ ΒΑ καταπεδόντες τοῖχοι τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου· οἱ πρὸς Ν καταπεδόντες δύο λίθινοι κίονες τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου· τὰ πρὸς Β καταπεδόντα βιβλία τῆς νοτίου πλευρᾶς τῆς δημοσίου βι-

1) Κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἐπίσκεψιν τῆς νήσου τὴν 12)24 ἀπριλίου.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—ΘΕΑΤΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.—ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἐν Παρισίοις ἡ μὲν Γαλλικὴ-Κωμῳδία, ἀπὸ τινος τὰς θύρας αὐτῆς ἀνοίξασα, οὐδὲν ἔργον νέον ἐδίδαξεν, ἀλλ' ἀνεβίδασέ τινα τῶν τοῦ κλασικοῦ δραματολογίου αὐτῆς, τοῦ Ρακίνα καὶ Μολιέρου, καὶ τινα τῶν πρότερον διδασκόντων, ὡς τοὺς *Effrontés* τοῦ Augier, τὸ *Monde où l'on s'ennuie* τοῦ Pailleron, τῆς *Grise-lidis* τοῦ Silvestre τὴν *M^{lle} de la Seigliere* καὶ ἄλλα, τὰ δ' ἕτερα θεάτρα, τὰ μὲν ἠνοιξαν τὰς θύρας αὐτῶν, τὰ δὲ οὐπω. Τούτου ἕνεκα οἱ κριτικοὶ τοῦ θεάτρου, ἄλλοι μὲν ἀσχολοῦνται περὶ τῶν μελλόντων νὰ διδασκῶσι νέων ἔργων, τῶν τοῦ Dumas fils καὶ τοῦ Sardou, ἄλλοι δὲ περὶ τῆς ἄρτι γενομένης διδασκαλίας τοῦ *Georges Dandin* καὶ τῶν *Femmes savantes*, ἕτεροι περὶ τῶν μεγάλων διαλειμμάτων τῶν παραστάσεων, ὃ δὲ Sarcy μέγα μέρος τῶν τριῶν τελευταίων αὐτοῦ ἐπιφυλλίδων ἀφιέρωσεν εἰς τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς προφορᾶς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἥτις μεγίστας δυσκολίας παρουσιάζει εἰς τὴν γαλλικὴν γλώσσαν, ἰδίᾳ ἐν τοῖς μετὰ τῶν ἐπομένων λέξεων προφερομένοις γράμμασι τῶν ἡγουμένων.

Ἐνταῦθα δέ, τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ πριτάνεως τῶν κριτικῶν, σημειούμεθα ὅτι ἐν τῷ Λυρικῷ-καφενεῖῳ *Cigale* ἐπαίχθη ἔργον τι (*revue*) δίπρακτον ἐπιγραφόμενον *Pour tuer le temps* (Διὰ νὰ σκοτώσῃ τις τὸν καιρὸν τοῦ) καὶ συντεθὲν ὑπὸ Α. Numa καὶ L. Numa. Τὸ ἔργον τοῦτο ἰδίᾳ βάσιν ἔχει τὴν κριτικὴν τοῦ *Temps*, τῆς ἐγκριτοτάτης ἔφημεριδος ἐν ἣ δημοσιεύει τὰς ἐπιφυλλίδας αὐτοῦ ὁ Sarcy, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ *Pour tuer le temps* ἐνέχει λογοπαίγνιον εὐχερῶς ἐννοούμενον, κύριον δὲ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστὶ αὐτὸς ὁ διάσημος κριτικὸς, ὅστις καὶ παραστὰς ἐν τῇ παραστάσει, προσκληθεὶς, εὐαγέστως ἀφηγήσατο τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ὡς διασκευαστικὸν τὸ ἔργον κρίνει. Ταῦτα τὰ τῶν παρισίων θεάτρων ἐν γε τῷ παρόντι.

* *

Ὁ Max Nordau, ἀνταποκριτὴς ἐν Παρισίοις τῆς *Gazette de Voss* καὶ συγγραφεὺς τῶν δύο τόμων *la Dégénérescence*, συνέταξε δρᾶμα, ὅπερ ἐδιδάχθη ἐν τῷ ἐν Βερολίνῳ θεάτρῳ τοῦ Lessing, ἐπιγραφόμενον τὸ Δίκαιον ἐν τῷ ἔρωτι (*le Droit à l'amour*). Τὸ δρᾶμα τοῦτο τοῦ παραδόξου κριτικοῦ φαίνεται τυχὸν ψυχρῶς ὑποδοχῆς, ἐν αὐτῷ δὲ φέρονται αὐθις αἱ ἰδέαι αὐτοῦ, παρεντιθεμένων πολλῶν χωρίων τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ.

Ὁ δὲ δραματικὸς τῆς νέας βερολινεῖου σχολῆς Max Halbe, συγγραφεὺς δρᾶματος ἐπιγραφόμενου *Tò ξαρ*, ἀνέγνω πρὸ πολυαριθμοῦ ἀκροατηρίου ἐν Μονάχῳ τρίπρακτον κωμειδύλλιον (*vaudeville*) ἐπιγραφόμενον Ὁ μέτοικος ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρει τῆς Πρωσίας, ἐξ ὧν τὴν καταγωγὴν ἔχει ὁ Halbe. Πάπτις τῆς κωμωπλοίας, Poltrow καλούμενος, προὔδθη ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐχούσης δύο εραστὰς, ὧν

βλοθίτης, ἐξ ὧν πάντων συμπεραίνεται ὅτι αἰκινήσεις ἦσαν μάλιστα περιπελεγμέναι· τούναντιον ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως ὁ κ. Μ. ἀνευρίσκει διεύθυνσιν τῶν σεισμικῶν κυμάτων ἀπ' Ἀ πρὸς Δ μετὰ περιστροφικῶν κινήσεων, ἀλλαχού δὲ καθαρῶς κατακόρυφους κινήσεις· ἐξ ὧν τούτων ὁ κ. Μ. θεωρεῖ ὀρθὴν τὴν ἀντίληψιν κυρίου τινός, ὅτι δηλ. ὁ σεισμὸς τῆς 5)17 ἀπριλίου ἤρξατο κυματοειδῶς, εἶτα μετετράπη εἰς κατακόρυφον καὶ τέλος μετέπεδεν ἐκ νέου εἰς κυματοειδεῖς κινήσεις ἕνεκα τοῦ ὁποῦ προῆλθεν κυμάνσεις ἐκ διαφόρων διευσθύνσεων, ἐξ Α, ΝΑ καὶ Ν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ βάθος τοῦ κέντρου τοῦ σεισμοῦ τούτου ὁ κ. Μ. θεωρεῖ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ ἀδύνατον, συμφωνεῖ ὅμως μετὰ τοῦ κ. Forster παραδεξαμένου τὸ κέντρον τοῦ σεισμοῦ τῆς 19)31 ἰανουαρίου κείμενον ἀναμφιδόλως ἐπὶ τοῦ θαλασσοῦ πυθμένου μεταξύ Ζακύνθου καὶ Πελοποννήσου, πλησιέστατα τῇ ἀκτῇ τῆς καταστραφείσης νήσου καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἐνός σημείου ἀλλὰ κατὰ τὴν γῶμιν αὐτοῦ ἐπὶ τοξοειδοῦς περιοχῆς, χωρίζουσας τὴν Ζακύνθον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Στροφάδων, πιθανώτατα δὲ κείμενης εἰς ἀπόστασιν 15 μέχρις 20 χμ. ἀπὸ τῆς πόλεως Ζακύνθου καὶ εἰς βάθος ὅπερ ὑπολογίζει εἰς 20 χμ.

Μετὰ σύντομον δὲ στατιστικὴν ἀναγραφὴν τῶν δονήσεων, αἵτινες συνέβησαν μέχρι μαῖου, ὀφειλομένην καὶ πάλιν τῷ Δ^ο Κουρτζόλα, ὁ συγγραφεὺς τίθησι τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ χρονογραφικῆς καὶ περιγραφικῆς ἰδίᾳ ἀπόψεως σπουδαιότατην αὐτοῦ μελέτην διὰ τῶν ἐπομένων ἀξιολόγων παρατηρήσεων: « Ἐν τῇ πολυσχιδεῖ Ἑλλάδι καὶ τῷ ὁμόρῳ τῆς Μ. Ἀσίας μέρει ὑπάρχουσι πολλαὶ αὐτοτελεῖς περιοχαί, δυνάμεναι νὰ διακριθῶσιν εἰς ἐννέα ἀπ' ἀλλήλων σχεδὸν ἀνεξάρτητα τμήματα. Μία τούτων εἶναι ἡ ἰονικὴ, περιλαμβάνουσα τὴν Δ. Πελοπόννησον καὶ τὰς ἰονίους νήσους μέχρι Λευκάδος. Ὡστε δὲν εἶνε πλέον ἀμφίβολον ὅτι αἱ καταστρεπτικαὶ δονήσεις τῆς Ζακύνθου καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς ἰονίου περιοχῆς εἰσὶν ἀποσπαστικοὶ σεισμοί, συμβαίνοντες κατὰ μῆκος τῆς μεγάλης μεταξὺ τῆς στερεᾶς καὶ τῶν ἰονίων νήσων ῥωγμῆς. Ὁ στερεὸς τῆς γῆς ἐπίπαχος κατεκερματίσθη ἐγκαρδίως τῇ ῥωγμῇ εἰς μείζονας ἢ ἥττονας βῶλους, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς ἀδιάλειπτον κινήσιν συνενώσεως, συμπύξεως, ἀποσχισμοῦ, κτλ. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὰ σεισμικὰ κέντρα μετατίθενται. Οὕτω, ἐν παραδείγματι, κατὰ τὸ ἔτος 1846 (14)26 ἰουνίου σεισται ἡ Μεσσηνία, τῷ 1867 ἡ Κεφαλληνία, τῷ 1886 ἡ Μεσσηνία, τῷ 1887 αἱ Στροφάδες. Ὁ βῶλος μάλιστα ὁ σχηματίζων τὸ μέσον κεκλιμένον τῆς Ζακύνθου πεδῖον καὶ μέρος τοῦ ὄρους (Κερὶ) μετέχουσι τῶν διαρκῶν τούτων ἀποσπαστικῶν κινήσεων, αἵτινες ἐπὶ πολὺν ἐτι χρόνον ἔσονται ἐπιφοβοὶ τῇ ὠραίᾳ νήσῳ 1.»

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

1) Ἐπιτυχῆ καὶ πιστὴν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μετάφρασιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Μητσπούλου, ἐφ' ἧς ἐστηρίξαμεν τὴν ἀνωτέρω ἐκτενῆ ἡμῶν περίληψιν, εὐγενῶς πάνυ ἀνεδέξατο καὶ αἰτίως διεξήγαγεν ὁ κ. Γ. Ι. Βασιματζίδης, ὃν καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τοῦτο.

ὁ μὲν γέρον ὁ δὲ νέος. Αὕτη δὲ δικαιολογεῖται λέγουσα ὅτι ὑπανδρεύθη τὸν Poltrow χάριν 200 ταλήρων, ἄπερ εἶπεν αὐτῇ ὅτι ἔχει οὗτος καὶ ἄπερ δὲν εἶχεν. Ἐραστὴς ὁ πρεσβύτερος, ὅπως ἀπαλλαγθῆ τοῦ σύζυγου, παρέχει αὐτῷ γραμματίον μετοικεσίας εἰς Ἀμερικὴν, ὁ δὲ Poltrow ἀποδέχεται τοῦτο καὶ ἀπέρχεται εἰς Ἀμερικὴν πρὸς πλουτισμόν. Ἡ ἀπουσία τοῦ σύζυγου οὐδαμῶς φηλεῖ τὸν πρεσβύτερον ἐραστήν, διότι ἡ κυρία Poltrow ἀρνεῖται ν' ἀποπέμψῃ τὸν ἐραστήν αὐτῆς, τὸν νεώτερον, ὡς ἀπέπεμψε τὸν σύζυγον. Εὐτυχῶς ὁ σύζυγος ἐπανέρχεται, μὴ γενόμενος δεκτὸς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, διότι ἦν ἀσθενής, καὶ ἀποδοθέντος αὐτῷ τοῦ τιμήματος τοῦ γραμματίου 200 ταλήρων. Οὕτως ἐπανῆλθε παρὰ τῆ συζύγῳ, φέρων τὰ 200 τάληρα, αὕτη δὲ ἵναγκάσθη εἰς τῷ ἐξῆς νὰ μένῃ αὐτῷ πιστή.

*
* *

Ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀθηνῶν Ὀμοιοία προῦκειτο κατὰ τὸ παρελθὸν σάββατον νὰ διδαχθῆ ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς γαλλικῆς φιλολογίας ἡ *Etrangère* (Ἑνν), κωμῳδία εἰς πράξεις πέντε τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ υἱοῦ, διδαχθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ τῆς 2)14 φεβρουαρίου 1876. Ἡ πρεσβυτέρα αὕτη ἀδελφὴ τῆς *Denise* ἔσχεν ἐρμηνευτὰς τοὺς κρατίστους τῶν ὑποκριτῶν, ἦτοι τὴν Σάρραν Bernhardt, τὴν Croizette, τὸν Mounet-Sully, τὸν Coquelin, τὸν Got, τὸν Fevre, τὸν Thiron. Ἐνέχεια δὲ ὠραιοτάτην δυφδιαν ἔρωτος. Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις διδασκαλίας τοῦ ἔργου τούτου οὐδὲν γινώσκωμεν.

Ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ προῦκειτο ἐπίσης νὰ διδαχθῆ τὸ πολὺπλαγκτον καὶ σύγχρονον τῆς *Etrangère* ἔργον *Les Danicheff* τοῦ Pierre Newsky, ἀπεκαλέσαμεν δ' αὐτὸ πολὺπλαγκτον, διότι οὐ μόνον ἐν τοῖς δικαστικοῖς χρόνοις ἀνεγράφη, ἀλλὰ καὶ ἐποικήσατο ἦδη ἂν μὴ τὸν γύρον τοῦ κόσμου τὸν γύρον ὅμως τῶν παρισινῶν θεάτρων, ἅτε ἀπὸ τοῦ Ὄδείου (Odéon), ἐνθα ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον καὶ 189κις ἐπανελήθη ἐπὶ πᾶσι εἰς τὸ Porte-Saint-Martin, ἀπὸ τούτου εἰς τὸ Gymnase καὶ αὖθις ἀπὸ τούτου εἰς τὸ Théâtre-Moncey, ὅπου πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐδιδάχθη.

Ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῦ Ὀρφανίδου ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Παρασκευοπούλου ἡ ἐκτάκτου τυχοῦσα ἐπιτυχίας ἐν Παρισίοις ὅτε τὸ πρῶτον ἐδιδάχθη πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν ἐν τῷ Palais-Royal, κωμῳδία τῶν Sardou καὶ Najac *Divoisons*. Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις διδασκαλίας οὐπω τι ἀνέγνωμεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ὁ Coquelin μετὰ τῆς κυρίας Hading, ἦτις μέχρι πρὸ τινῶν ἡμερῶν μετεῖχε τῆς διδασκαλίας τῶν *Éffrontés* ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ, καὶ ἄλλων ὑποκριτῶν, ἀναχωρεῖ εἰς Ἀμερικὴν. Τῆς 24 ὀκτωβρίου (ν. γ.) ἀφιχθήσεται εἰς Σικάγον. Ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης μεταθήσεται εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον, εἴτα εἰς Νέαν Ὀρλεάνην, Οὐασινγκτόνα, Φιλαδέλφειαν, Μοντρέαλ, Βοστόνην καὶ τέλος κατὰ τοὺς μῆνας ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον θὰ διαμείνῃ ἐν Νέῃ Ἰόρκῃ.

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Γαλλίας, δοθήσεται πανηγυρικὴ παράστασις ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Μελοδράματι. Τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως ταύτης

οὐπω ὠρίσθη, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνεγράφῃ ἐν αὐτῷ ὁ ρωσικὸς ὕμνος, ρωσιστὶ ψαλησόμενος ὑπὸ τε τῶν ἀοιδῶν καὶ τῶν τοῦ χοροῦ μελῶν.

Ἡ διεθύντρια δημοσίου θεάτρου ἐν Βιέννῃ, κυρία Lawo, ἴδρυσεν εἰδὸς τι Ἐλευθέρου Θεάτρου ἐν ᾧ θὰ διδάσκονται τὰ δραματικὰ ἔργα, ἅτινα δὲν ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων θεατρῶν. Ἔσται λοιπὸν Θεάτρον τῶν ἀπορριφθέντων.

Ἐν Μεδιολάνοις γενήσεται προσεχῶς ἔκθεσις τῶν τῆς τέχνης τοῦ θεάτρου.

Ἐν τοῖς θεάτρῳις τῆς Ἰταλίας ὁ ἀριθμὸς 13 θεωρεῖται ἀπαίσιος, τούτου ἕνεκα τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 13 θεωρεῖται καὶ αἱ ὑπ' ἀριθμὸν 13 ἔδραι σπανίως ἐνοικιάζονται, ὀλιγώτερον τῶν παρεκκεμένων αὐταῖς. Διευθυνταὶ τινες θεάτρων ἀπεφάσαν τὴν ἄρσιν τοῦ ἀριθμοῦ 13, ἀναπληρώσαντες αὐτὸν διὰ τοῦ 12bis. Ἀγνοοῦμεν ἂν τοιοῦτον συμβαίνει καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις θεάτρῳις, ἀλλ' οὐχ ἤττον πιστεύομεν ὅτι οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν οὐδαμῶς θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ προβῶσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 13, διότι οὐ μόνον σπάνιοι εἰσιν οἱ μετὰ δέους ἀτενίζοντες εἰς τὸν ἀριθμὸν 13, ἀλλὰ καὶ διότι ἔτι σπανιώτερον πληροῦνται πάντα τὰ θεωρεῖα.

Ὡς τελευταίαν αὐτῆς παράστασιν ἡ Σάρρα Bernhardt ἐν Buenos Ayres ἔδωκε τὴν *Tosca* τοῦ Sardou, εἰσέπραξε δὲ 80,000 φρ. Περὶ τοῦ Sardou προκειμένου σημειώμεθα ὅτι ἐν Graz ἐδιδάχθη πρὸ μικροῦ ὁ *Ferdinand* αὐτοῦ.

Ὁ *Staffille* τῆς Φλωρεντίας ἀγγέλλει ὅτι ἄγγλος ἐκδότης προσήνεγκε τῷ μελοποιῷ τῆς *Cavalleria Rusticana* κ. Mascagni 80,000 φρ. διὰ τὸ προσεχὲς αὐτοῦ ἔργον, ἀλλὰ ταῦτα ἀναφέρων παραλείπει νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκδότου.

Τὰ ἐν ταῖς ἀγγελίαις τῶν θεάτρων ἐν Ἰταλίᾳ, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας περιόδου, μᾶλλον ἀναγραφέντα ἔργα ἦσαν ἡ *Carmen* τοῦ Bizet καὶ ὁ *Barbier de Séville* τοῦ Rossini. Ἐκ τούτων ἡ μὲν *Carmen* ἐφέρετο ἐν τοῖς προγράμμασιν ὀκτὼ πόλεων, ὁ δὲ *Barbier* ἐν τοῖς προγράμμασιν ἐπτὰ πόλεων.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινὲς ἐν Biella τῆς Ἰταλίας, ὑποκριτῆς τις, εὐρισκόμενος ἐν τοῖς παρασκηνίαις, παρετήρησεν ὅτι φέψαλα ἐξήρχοντο κάτωθεν τῆς σκηνῆς, ἐφ' ᾗ καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ. Οὗτος βεβαιώθηκε ὅτι πυρκαϊὰ ἐξερράγη, οὐδαμῶς ἐταράχθη, ἀλλ' ἐν ὅλῃ τῇ ψυχραιμίᾳ αὐτοῦ προσήλθε τοῖς ὑποκριταῖς καὶ, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν μέλλοντα νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν ὑποκριτὴν, ἐκτίθησιν αὐτῷ ἐν δυσὶ λέξεσι τὸ κρίσιμον τῆς καταστάσεως καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ προσποιηθῆ τὸν ἀδιάθετον. Ὁ ὑποκριτὴς ὑπακούει, ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ἐν μέσῳ τῶν χαιρετητηρίων χειροκροτημάτων φέρει τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ καταπίπτει. Τὸ ἀκρατήριον ἠγέρθη ἀνίσυχον. Τότε ὁ διευθυντὴς ἐμφανισθεὶς παρακαλεῖ τὸν δημόσιον ν' ἀποσυρθῆ, διότι ἡ αἰφνιδία ἀσθένεια τοῦ ὑποκριτοῦ οὐδαμῶς ἐπιτρέπει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς παραστάσεως. Ἄμα δὲ τῇ ἐξόδῳ τῶν τελευταίων ἀκρατῶν τὸ πῦρ ἐξέδηλώθη. Τὸ θεάτρον ἐπυρπολήθη, ἀλλὰ τῇ ἐτυμότητι τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ οὐδὲν ὄμμα ἀνθρώπινον ὑπῆρξεν.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μόνον ἄξιον λόγου πολιτικῶν ἐν Ἑλλάδι γεγονὸς κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ἔχομεν τὴν μετὰ τοσαύτας ἀναβολὰς ἐκτελεσθεῖσαν ἀναχώρησιν ἐξ Ἀθηνῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν κκ. Ράλλη καὶ Κόρρα, μεταβαινόντων εἰς Θεσσαλίαν χάριν τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, τῶν καθυκόντων αὐτῶν μεταξὺ διὰ βασιλ. διατάγματος ἀνατεθέντων τοῖς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργοῖς. — Εἴπομεν ὅτι ἡ ἐκδρομὴ αὕτη σκοπὸν προτίθεται τὴν ἐπίρροσιν τῆς δημοσίας ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλείας. Ἡ ἀσφάλεια αὕτη ἀπὸ τινῶν ἐτῶν εἰς τοιαύτην θέσιν εἶχε παρῆλθῃ, ὥστε μικροῦ δεῖν, τῶν πρώην κυβερνήσεων ἀπεροφνημένων ὑπὸ τῶν ἄλλων αὐτῶν ἀγῶνων ἢ ἐνδιδουσῶν εἰς τὰς ἀξιώσεις πολιτικῶν φίλων, ὧν τὰ συμφέροντα σχετίζονται οὕτως ἢ ἄλλως πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ τῆς ληστείας τεθεσπισμένων μέτρων, ἐπανῆλθεν ἡ ἀποικοιμένη καὶ ἀπαισίας μνήμη ἐκείνη ἐποχὴ τῶν ἄθλων τοῦ Διῆλεσι καὶ τῶν τοιοῦτων. Ἀφ' ἧς ὅμως τὴν ἀρχὴν ἀνέλαθεν ἡ παροῦσα κυβέρνησις, μετὰ τοσαύτης δραστηριότητος καὶ εὐσυνειδησίας ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν παντὸς εἶδους κακοποιῶν ἐν τῇ χώρᾳ στοιχείων, ὥστε πλείστων ἦδη κακούργων ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἢ χώρας, ἄλλων μὲν φονευθέντων ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν ἐκπεμφθέντων κατ' αὐτῶν ἀποσπασμάτων, ἄλλων δὲ συλληφθέντων καὶ εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης εὐρισκόμενων καὶ ἄλλων ἐξαναγκασθέντων νὰ προσέλθωσιν ἐκουσίως ταῖς ἀρχαῖς, μετὰ τῆς αὐτῆς αὐστηρότητος καταδιωθέντων καὶ συλληφθέντων τῶν ὁποσδήποτε ὑποστηριζόντων τοὺς ληστές. — Ἡ ἐργασία αὕτη ἐπαρκῶς παρεσκεύασε τὴν ὁδὸν εἰς τὴν τελείαν ἀπαλλαγὴν τῆς χώρας ἀπὸ τῶν κακοποιῶν στοιχείων, πρὸς συντέλεσιν δ' ἀκριβῶς τοῦ ἔργου μεταβαίνουσιν εἰς τὰς παραμεθορίας ἐπαρχίας δύο ἀνώτατοι τοὺς κράτους λειτουργοί, ὧν ἡ προσωπικὴ παρουσία ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐνθαρρύνῃ μὲν τὰ εἰς καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τεταγμένα ὄργανα, μείζοντα ἔτι ἐμπνεύσασα αὐτοῖς ζῆλον πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, θὰ διδάξῃ δὲ τοὺς τούτων ἢ ἐκείνων τῶν λόγων ἕνεκα παρεμβαλλόντων προσκόμματα εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν παγίωσιν καὶ περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ὅτι παρῆλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐπετρέπετο αὐτῆς νηπιονὶ ν' ἀσεβῶσι πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους. — Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη συμπίπτει πρὸς τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐκπατρισμοῦ τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν νόμου, οὗ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια ἀπεδείχθη ἦδη ἐκ τῶν προτέρων, τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς προελεύσεως τοῦ διαβοήτου ληστέαρχου Μαργώνη εἰς τὴν προκαταρκτικὴν ἐνέργειαν τοῦ νόμου τούτου ὀφειλομένην, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐπιχειρημένην διομολόγησιν τῆς πρὸς κοινὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας τουρκοελληνικῆς συμβάσεως, ἦτις, καὶ ἄλλοτε ἐφαρμοσθεῖσα, οὕτως ἀγαθὰ παρήγαγεν ἀποτελέσματα. Τοῦτο ἐγγυᾶται ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, οὐπερ ἡ συντέλεσις θὰ ἐξησφάλιζε τῇ προῦσῃ κυβερνήσει νέον τίτλον ἐκτελεστέως.

Ὁ ἐπικείμενος εἰς Τουλῶνα κατάπλους τῆς ρωσικῆς μοίρας, γινόμενος κατὰ τρόπον ἐξουδετεροῦντα ὅλως καὶ ὑπερβαλλομένως τὰς ἐν Μῆτις γενομένας γερμανοϊταλικὰς ἀντιγαλλικὰς διαδηλώσεις, ἐπὶ σφαιρῶν ληξασαν κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα τὴν εὐρωπαϊκὴν δημοσιογραφίαν, ἧς τὰ διάφορα ὄργανα ποικιλοτρόπως ἐσχολίασαν αὐτόν. — Ἐκ τῶν σχολίων τούτων ἄξια ἐξαιρετικῆς προσοχῆς προσκοινοῦσι τὰ τῶν συντηρητικῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου, αἰτινες, τῆς *Σημείας* καὶ τοῦ *Ἡμερησίου Τηλεγράφου* ἡγουμένων, λάβραι ἐπεξήλθον κατὰ τοῦ γαλλορωσικοῦ συνασπισμοῦ, ὃν ἐχαρακτήρισεν ὡς προφανῶς ἀπειλοῦντα τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην καὶ ὡς ἐπιτακτικῶς ἀναγκάζοντα τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐνισχύσῃ δεόντως ἐαυτὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ ἢ καὶ νὰ προσέλθῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν, ὅτε ἡ σύνταξις τῶν τεσσάρων Δυνάμεων θὰ ἐπήρκει πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ὑπερόγκων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων, ἃς ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία διαθέτουσι. — Καὶ ὅμως οὐδὲν ἐπιπολαιότερον τῶν ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ρωσικοῦ στόλου ἐποικοδομουμένων τούτων κρίσεων Βεβαίως ἢ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἀνακοίνωσις καθ' ἣν ἀκριβῶς ὦραν ἐτελοῦντο αἱ ἐν Μῆτις γερμανοϊταλικαὶ κατὰ τῆς Γαλλίας διαδηλώσεις, καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐν Γαλλίᾳ παρασκευάζονται νὰ δεξιωθῶσιν ἐν τε Τουλῶνι καὶ ἐν Παρισίοις τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ρωσικοῦ ἔθνους, δὲν ἀποτελοῦσιν τυπικὴν ἀνταπόδοσιν ἐπισκέψεως, οὐδὲ φιλικὴν ἀπλῶς ὑποδοχὴν ἐνέχουσιν ἀναμφιδόλως χαρακτῆρα τινα ρωσογαλλικῆς ἀνταδιαδηλώσεως κατὰ τῆς Τριπλῆς, ἀλλὰ τί τὴν ἀντιδιαδηλώσιν ταύτην κατέστησεν ἀναγκαίαν; τί ἄλλο ἢ ἡ πομπικὴ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως τοῦ Μῆτις σύγκλησις καὶ συνάθροισις ἐν τῇ ἀπὸ τῶν Γάλλων ἀποσπαθείσῃ πόλει συνόδου ὅλης γερμανῶν ἡγεμόνων καὶ ἡγεμονιδῶν πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς γαλλικῆς ἀτυχίας, ἢ ἐν τοῖς πανηγυρίζουσιν οὕτω κατάλεξις τοῦ διαδόχου τοῦ ἰταλικοῦ θρόνου, θρόνου, τὴν ἐνεστώσαν θέσιν αὐτοῦ ὀφειλοντος κατὰ μέγα μέρος τῇ Γαλλίᾳ, καὶ τὸ σκανδαλωδῶς προκλητικὸν ἐκεῖνο πρὸς τὴν Γαλλίαν ἔθος, ὅπερ ἐκράτησεν ἐν ταῖς αὐτοκρατορικαῖς προπόσει καὶ ἀντιφωνήσεσι; — Πρὸ τοιαύτης στάσεως ὁ γαλλορωσικὸς σύνδεσμος δὲν ἢ δύνατο νὰ παραμείνῃ ὅλως ἀπαθὴς τὸνναντίον ἐδειοῖ ἐν Παρισίοις νὰ ἐνασκήσῃ πᾶσαν ψυχραιμίαν αὐτῶν, ἵνα μὴ τὰ γερμανοϊταλικά ταῦτα βέλν ἐξωθῆσῶσι τὴν χώραν εἰς αἰσθητοτέραν πρὸς τὰ ἐν Μῆτις ἀπάντησιν οὕτως ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα ἡμᾶ καὶ ἐπαρκῆς νέα πανηγυρικὴ διαπίστωσις τῆς ρωσογαλλικῆς ἐνώσεως διὰ τῆς ἐν Τουλῶνι καὶ Παρισίοις ἐπαναλήψεως τῶν πρὸ διετίας ἐν Κρονστάδῃ καὶ Μόσχῃ καὶ Πετροῦπόλει γενομένων.

Ὡς ἦν βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων, τὸ θριαμβικῶς διεξελθὸν πάσας τὰς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων δοκιμασίας αὐτοῦ ἰρλανδικῶν νομοσχέδιον ὑπερόγκον εὔρεν ἐν τῇ τῶν Λόρδων ἀντίστασιν καὶ ἀπερρίφθη εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἀναγνώσεως. — Ἄλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ δυσκόλως ἢ δύνατο ν' ἀναμένῃ τις, εἶνε τὸ ἀσήμαντον σχεδὸν τῆς μειονοψηφίας, ἦτις ὑπεστήριξε τὰς τῇ Ἰρλανδίᾳ γινόμενάς παραχωρήσεις. Ἐνῶ δηλαδὴ οἱ ἐν τῇ Γερουσίᾳ παρεδρεύοντες φιλελεύθεροι ἀνέρχονται περὶ τοὺς ἑκατὸν, τεσσα-

ράκοντα και μία μόνον ψήφοι άντεπλήθον κατά τών υπερτετρακοσίων συντηρητικών λόρδων. Τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου πολλῶν τών τέως τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας αἱ πεποθηθῆσες ἤρξαντο διαδεύμεναι, ὑπερ βεβαίως δὲν εἶνε λίαν ἐνθαρρυντικὸν ὡς πρὸς τὴν παραιτέρω τύχην τοῦ ἔργου, ὑπερ οὗ ἀπὸ ἐπιτατίας ἀνευδότως καὶ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἐργάζεται ὁ « μέγας γέρον ». — Ἦδη προκύπτει τὸ ζήτημα ὁ τῶν φιλελευθέρων ἡγέτης θ' ἀπαίτησιν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ θὰ προῆλθῃ εἰς τὴν διεξαγωγὴν νέων ἐκλογῶν, ἐμβλημα τῆς σημαίας τῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν αὐτοῦ φιλελευθέρων προβάλλων εἰδικῶς τὴν ἰρλανδικὴν αὐτονομίαν καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν προνομίων τῶν Λόρδων, ὡς παρεμβαλλόντων προσκόμματα διὰ τῶν προλήψεων καὶ ἀπρηχαιωμένων αὐτῶν ἀρχῶν εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτειακὴν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν τοῦ βρετανικοῦ κράτους, ἢ τὸ δεύτερον θὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον τῆ αὐτῆ Βουλῆ πρὸς δευτέραν κύρωσιν αὐτοῦ. — Ἡ τελευταία αὕτη γνώμη ἐκράτει μέχρις ἐσχάτων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων παρὰ ταῖς κυβερνητικαῖς τάξεσι, παρ' αἷς εἶχεν ἦδη μελετηθῆ καὶ ὁ τρόπος τῆς ὀριστικῆς εἰς νόμον τοῦ κράτους ἀνακηρύξεως τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν τὸ δεύτερον ὑποβαλλόμενον τοῦτο τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, τὸ δεύτερον θ' ἀπερρίπτετο ὑπ' αὐτῆς. Ἄλλ' ἀπὸ τινος ἐν ταῖς τάξεσι ταύταις, τὸ μὲν ἕνεκα τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος, ἐν ᾧ διεφώνησαν τινες τῶν ἡγετῶν τῆς μερίδος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ δὲ διὰ τὴν ἀμίλλαν τῶν διαφόρων κυβερνητικῶν ὁμάδων περὶ προτάξεως ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῶν εἰς τὰς δεδομένας αὐταῖς ὑποσχέσεις μεταρρυθμίσεων ἀναφερομένων νομοσχεδίων, ἐπῆλθε διάστασις γνώμων, ἐξ ἧς δυνατόν νὰ προκύψωσιν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς πλειονοψηφίας ἐν τῇ τέως τεσσαρακονταψήφῳ δυνάμει αὐτῆς. — Τούτου ἕνεκα οὐχ ὄλως ἀπίθανος ἐφαίνεται ἡ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων διάλυσις καὶ ἡ εἰς τὴν γνώμην τῶν ἐκλογέων δευτέρα ἐκκλησις, γνώμη ἄλλως τε, ὑπερ ἧς ἀρχῆθεν ἀπεφῆναντο καὶ ἡ ἀνασθα, ἀπὸ συντηρητικῶν ἀρχῶν, ὡς γνωστὸν, ἀγομένη. Ἄλλ' ἴσως εἰς τὰς ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων προβλεπομένας μεταστάσεις ἀντιστάθμισμα παράσχη ἀπροσδόκητος τις δύλωσις, γενομένη κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων συζήτησιν τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ζήλωτοῦ τοῦ παπικοῦ γοῦτρον λόρδου Νόρφολκ. Ἐνῶ δηλαδὴ ἐν τῶν κυριωτάτων ἐπιχειρημάτων, δι' ὧν οἱ πολέμοι τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας προσεῖλκυσαν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν πλείονας συμμάχους, ἦν ὅτι δι' αὐτῆς θὰ παρείχετο ἐπικίνδυνος δύναμις εἰς τὸ παπικὸν στοιχεῖον τοῦ Ἠνωμένου βασιλείου, ὁ ὀνομασθεὶς λόρδος, ὡς ἡμεπίσημος ἐρμηνεὺς τῶν γνώμων τοῦ Βατικανοῦ λογιζόμενος, αἰθῆνης καταψήφισε τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ψήφον αὐτοῦ αἰτιολογεῖ λέγων ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ δοθῆ τοιαύτη ἰσχὺς εἰς καθολικοὺς δυσμενῶς πρὸς τὸν πάπαν διακειμένους. Διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης δύνανται νὰ μεταβάλωσι στάσιν πρὸς τὸ νομοσχέδιον ἐκείνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἅτινα, φύσει εἰς τὴν φιλελευθέρων μερίδα ἀνήκοντα, κατεψήφισον αὐτοῦ ἐξ ἀντιπαπικῶν μόνον αἰσθημάτων ἀγόμενα.

Τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τοῦ αὐστροουγγρικοῦ ψήφιδωτοῦ ἐπὶ μᾶλλον ὀσημέραι δεινοῦνται. Ἄνευ κατευνάσεως τινος ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἄλλων τῆς δυαδικῆς μοναρχίας φύλων, πρὸς ἄλληλα σπαρασσόμενον, ἢ ἀπὸ τινος στάσις τῶν Βοημῶν οὕτω τραχεῖα ἀπέδη, ὥστε ἠνάγκαζε τὴν κυβέρνησιν τοῦ δυαδικοῦ κράτους νὰ προῆλθῃ εἰς πραξικοπηματικὴν ἀναστολὴν φιλελευθέρων τινῶν νόμων καὶ δικαιωμάτων κεκορηγημένων τοῖς πολίταις τῆς Πράγας. — Τὸ μέτρον ἐν τούτοις, καίπερ προκλήθην, ὡς εἶπομεν, ὑπ' αὐτῆς τῆς πολιτείας τῶν Βοημῶν, οἵτινες οὐ μόνον ἐν τῇ Διαιτῇ καὶ τῷ Κοινοβουλίῳ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν πικρῶς ἐλέγχουσι τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς μοναρχίας, φανερὰ τὰ ὑπερ Ρωσίας καὶ ἐναντίον τῆς Τριπλῆς φρονήματα αὐτῶν ἐκφράζοντες, οὐ μόνον βαρεῖς γίνονται τοῖς συνοίκοις αὐτῶν Γερμανοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῆς δυναστείας αἰσθήματα αὐτῶν ἥκιστα νομοταγῶς ἐκδηλοῦσι, δὲν φαίνεται λίαν ἐπικαιρον ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν, οὐ μόνον ταῖς ἐσωτερικαῖς τοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ ταῖς τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, αἰσθητότερον ὅπωςδῆποτε κατ' αὐτὰς ἐξελισσομένης καὶ ἀπερίσπαστον τὴν προσοχὴν πάντων μὲν ἐν γένει τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἀμέσως ἐν τοῖς ἐκκρεμέσι διεθνεσὶ ζητήμασιν ἐνδιαφερομένων, ἐν οἷς καταλέγεται ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τὸ αὐστροουγγρικόν.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὁ Ἄγγλος περιηγητῆς K. Bent, κατορθώσας νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς Ἀβυssiνίαν, ἀνήγγειλεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς « Γεωγραφικῆς ἐφημερίδος » τοῦ Λονδίνου ὅτι ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Χαδὰς ἀνεκάλυψε καὶ ἠρεύνησε τὰ εἰσέπια μεγάλης ἑλληνικῆς πόλεως ἧτις εἶναι, κατ' αὐτόν, ἡ ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου καὶ ἄλλων παλαιῶν γεωγράφων μνημονευομένη Κολόη.

— Ἐξεδόθη ἐν Παρισίαις ὑπὸ L. Trotignon βιβλίον ἐπιγραφόμενον I' Orient qui s' en va ἐκ σημειώσεων ἀπαρτιζόμενον δύο ταξιδιῶν εἰς Αἴγυπτον, εἰς Παλαιστίνην καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Ἀνεξάντητον μεταλλεῖον εἶναι ἀληθῶς οἱ πάπυροι, οἷς ἠγόρασε τὸ βρετανικὸν μουσεῖον ἐν Αἴγυπτῳ. Πλὴν τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν Μιμιάμβων τοῦ Ἡρόδου, εὑρέθη πρό τινος ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπολωλὸς σύγγραμμα τοῦ Μένωνος περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἱατρικῆς. Ὁ Μένων, μαθητῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, εἰργάσθη, ὡς ὁ διδάσκαλός του, πρὸς σύνταξιν ἀληθοῦς Ἐγκυκλοπαιδείας τῶν τότε γνώσεων. Ὁ Ἀριστοτέλης περιέγραψε τὰ πολιτεύματα 158 κρατῶν, ὁ Θεόφραστος ἀφηγήθη ἐν 13 βιβλίοις πάντα τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα καὶ συνέλεξεν ἐν 24 βιβλίοις πάσας τὰς νομοθεσίας, ὁ Εὐδόμηος συνέταξε τὴν ἱστορίαν τῆς θεολογίας, τῆς γεωμετρίας, τῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς ἀστρονομίας, ὁ δὲ Μένων ἔξεδωκε τὴν « Ἱατρικὴν συναγωγὴν », σύνοψιν τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν συστημάτων περὶ ἱατρικῆς καὶ ὑγιεινῆς. Τὸ

πῶνμα τοῦτο ἦτο γνωστὸν μόνον ἐκ τινῶν παραπομπῶν τοῦ Γαληνοῦ καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων. Ἄλλὰ τὸ νῦν ἀνακαλυφθέν, θὰ ἐπιχρῆσῃ νέον φῶς ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης. Βραχὺ ἀπόσπασμα ἐδημοσίευσεν ἡδὲ ὁ καθηγητῆς Διέλις ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ « Ἐρμῶ ». Ἐκ τοῦ παπύρου ἀποδεικνύεται σὺν ἄλλοις ὅτι τὸ « Περὶ φύσεως ἀνθρώπου » ἔργον, ὅπερ ἀπεδίδετο εἰς τὸν Ἱπποκράτην, συνετάχθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ καὶ διαδόχου τοῦ Πολύβου. Ἄλλος θησαυρὸς τῆς ἑλληνικῆς ἱατρικῆς, τὸ δεύτερον μέρος τοῦ « Περὶ ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων » συγγράμματος τοῦ Γαληνοῦ, εὑρέθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Ὁξωνίας, ἐν ἀραβ. μεταφράσει.

— Οἱ ἐν Σαλαμίτι ἀνακαλυφθέντες τάφοι δὲν εἶναι μικρᾶς σημασίας, ὡς ἐν ἀρχῇ ὑπετέθη. Ἡ πρόδοσις τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν θὰ φέρῃ εἰς φῶς πολλὰ σπουδαιότητος σημασίας ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, ὡς δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων αὐτῶν. Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας, καθ' ἃς ὀλόκληρον ἀρχαῖον νεκροταφεῖον ἀποκαλύπτεται, ἀνεκαλύφθη σπουδαῖος τάφος, ὁ σπουδαιότερος τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Πλὴν τοῦ ἐν λόγῳ τάφου ἀνεκαλύπτονται καθ' ἑκάστην καὶ ἄλλοι τάφοι κοινὰ περιέχοντες μόνον ἀγγεῖα. Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι μετὰ μεγαλύτερας δραστηριότητος δαπάναις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἑλλάδος.

— Ἡ μεγάλη πρωτοσυγγελία δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τὰς διευθύνσεις τῶν διαφόρων σχολῶν τῆς πρωτεύουσας ταύτης ἀνεκoinώσατο αὐταῖς διαφόρους ὁδηγίας τῆς ἐκπεδευτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ συντάξεως τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, περὶ διδασκαλίας μαθημάτων τινῶν καὶ περὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων. Πρὸς τούτοις διεθεβάσθη αὐταῖς καὶ ὁ ἐν ἰδίῳ τεύχει ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθεὶς κατάλογος τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ὅσα ἐνεκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς.

— Οἱ Γάλλοι μεγάλας ἐνδείξεις φιλίας καὶ συμπαθειῶν ἀπεδείξουσι κατὰ τὴν εἰς τὰ γαλλικὰ ὕδατα παρουσίαν τοῦ ρωσικοῦ στόλου. Ἐν τοῖς ἄλλοις τινὰ τῶν θεάτρων αὐτῶν θὰ δέχονται δωρεάν τοὺς νύκτας κατὰ τὰς παραστάσεις, ὁ δὲ διευθυντῆς τοῦ ἐν Παρισίαις θεάτρου Folies-Dramatiques κ. A. Vizantini δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν γράφοντα τὰ θεατρικὰ ἐν τῷ Figaro διὰ πολλῶν συμπαιθῶν ἐκφράσεων πρὸς τοὺς Ρώσους ἀγγέλλει ὅτι διοργανώσῃ ἑξακτον πανηγυρικὴν παράστασιν, ἧς προσκαλεῖ νὰ μετάρχωσι πάντες οἱ γάλλοι ὑποκριταί, οἵτινες μεταθέντες εἰς Ρωσίαν ἔτυχον ἐνδείξεων συμπαθείας καὶ ἐχειροκροτήθησαν. Ἡ εἰσπραξίς τῆς παραστάσεως ταύτης δωδοθήσεται τῷ ἐν Παρισίαις πρεσβευτῇ τῆς Ρωσίας ὅπως διατεθῆ ὑπερ τοῦ ρωσικοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ. Τὸ τοιοῦτον ὁ κ. Vizantini θεωρεῖ ὡς μᾶλλον ἀναταραχόμενον πρὸς τὰ φιλόφροντα αἰσθήματα τῶν Ρώσων. Ὁ Figaro ἐπικροτεῖ εἰς τὴν ἰδέαν.

— Μεγάλη γίνεταί ἐν Ἀγγλίᾳ συζήτησις περὶ τίς δόξαις χριστιανισμοῦ δέον νὰ διδάσκηται τοῖς παισὶν ἐν τοῖς σχολείοις. Ἄλλὰ τῆς συζητήσεως ταύτης ἐπὶ τὸ ἐλευθεριώτερον γιγνομένης προκλήθησαν διαμαρτυραὶ τῶν ἀγγλῶν θεολόγων.

— Ἡ Συρία ἐώρασεν ἄρτι τὴν πεντηχονταετηρίδα τῆς γεννήσεως τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ καὶ μυθιστοριογράφου αὐτῆς κ. Rosegger.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 4 Σεπτεμβρίου.

Ἡ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα κινήσις τοῦ ἡμετέρου χρηματιστηρίου ὑπῆρξεν ἐν γένει εὐνοϊκὴ εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ ὑψωμοῦ, μεθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπέζης ὑψῶσιν τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως ἀπὸ 4 εἰς 5 0)0. Οὕτω, ἡ σειρά Δ τοῦ Γενικοῦ χρέους, τιμωμένου 23,35 τὴν 1 αὐγούστου, τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ ἐπιμᾶτο 24,27 καὶ χθὲς 24,10 1)2 ἄνευ τοκομεριδίου, ἦτοι 24,32 1)2, ἐν ὑπερτιμῆσει μίαις σχεδὸν μονάδος. Οἱ Σιδηρόδρομοι ἀπὸ φρ. 85 ἀνήλθον εἰς 89 1)2, αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου ἀπὸ 16,25 ἐτιμῶντο χθὲς ἄνευ τοῦ κερδομερισματος 16,27 1)2, ἦτοι 17,1 1)2. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὑψῶθη καὶ τὸ Ὁσμανιὲ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ σειραὶ τοῦ Γενικοῦ χρέους. Τὰ τουρκικὰ λοιπὸν χρεώγραφα ἐξακολουθοῦσιν ἀπολαύοντα ἐξαιρετικῆς εὐνοίας καὶ ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν κεφαλαιούχων καὶ μάλιστα παρὰ τῆς παρισιανῆς ἀγορᾶς, ἡ ὁποία, ὡς λεχθήσεται κατωτέρω, παραμελοῦσα πάντα τὰ ἄλλα ξένα χρεώγραφα συνεκέντρωσε τὴν προσοχὴν καὶ τὴν εὐνοιαν αὐτῆς εἰς μόνον τὰ ρωσικὰ, τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, ὧν ἡ κίνησις ἀκολουθεῖ τὴν τῆς γαλλικῆς ράντ. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου παραθέτομεν χάριν τῆς περιεργείας καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν συγκριτικὸν πίνακα τῶν τιμῶν τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων ἐν τῷ διαστήματι τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας, ἦτοι ἀπὸ τοῦ μαρτίου μέχρι τοῦ σεπτεμβρίου, ἐξ οὗ γνωσθήσεται ἡ γενομένη τῶν τιμῶν διαφορὰ πρὸς αὐξήσιν ἢ ἐλάττωσιν αὐτῶν :

1893	Μάρτιος.	76ρίου 8
Ἀγγλικὸν πάγιον	98 1)2	97 3)8.
Γερμανικὸν »	88	85 3)8.
Γαλλικὴ ράντ 3 0)0	98 1)4	99 1)4.
Ἱταλικὴ »	93	84.
Αὐστριακὴ » 4 0)0	99 1)4	97 1)4.
Οὐγγρικὴ »	97	94.
Βελγικὴ » 3 0)0	101 1)2	101 1)4.
Ρωσικὸν 1889 4 0)0	99 1)4	100 1)2.
Τουρκικὸν Δ.	22 1)4	22 1)2.
Αἰγυπτιακὸν unifié	100 1)2	101 3)4.
Ἰσπανικὸν	64	63 1)4.
Πορτογαλικὸν 3 0)0	21 5)8	21 5)8.
Μεξικανικὸν 6 0)0	82	55 3)4.
Ἀργεντιν. 5 0)0 1886	63	58 1)4.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι 14 χρεωγράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνήθως γίνονται αἱ ἡμερησίοι συναλλαγαὶ ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις, τὰ μὲν 4, ἦτοι τὰ γαλλικὰ, τὰ ρωσικὰ, τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, εὐρίσκονται ἐν ὑπερτιμῆσει, τὰ

δὲ λοιπὰ δέκα ἐν ὑποτιμῆσει. Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι ἐνῶ τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ χρεώγραφα ἀνετιμῆθησαν, τὰ τῶν κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ὑπέστησαν οὐσιώδη ὑποτίμωσιν, διότι τὸ μὲν γερμανικὸν Πάγιον ἀπώλεσεν ὑπὲρ τὰς 2 1/2 μονάδας, ἡ αὐστριακὴ ράντ 2, ἡ οὐγγρικὴ 3 καὶ ἡ ἰταλικὴ 9 ὄλας μονάδας. Τὴν ἔκπτωσιν ταύτην τῶν χρεωγράφων τῆς τριπλῆς συμμαχίας δὲν νομίζομεν ὅτι γέρει ν' ἀποδώσωμεν εἰς στουδαίους πολιτικούς λόγους, διότι τοιοῦτοι κατὰ τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχουσι, καὶ διότι, ἂν ὑπῆρχον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπερτιμῶσιν τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ, ἀλλὰ προέρχεται μᾶλλον ἐκ λόγων οικονομικῶν καὶ χρηματιστικῶν, κυρίως δὲ ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ἀφθονοῦντα γαλλικὰ κεφάλαια στρέφονται κατὰ προτίμωσιν εἰς τὴν γαλλικὴν ράντ καὶ εἰς τὰ ἀπολαύοντα τῆς γαλλικῆς συμπαθείας ρωσικὰ, τουρκ. καὶ αἰγυπτιακά. Ἄλλως δὲ εἶναι γνωστὸν ὅτι γρὸ πολλοῦ ἦδη ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ δυσμενέστατα διακείται γρὸς τὰ ἰταλικὰ χρεώγραφα, καίτερ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ ἰσχυροῦ συνδικάτου, προεξάρχοντος τοῦ οἴκου Ρόδσχηλδ, ὁ ὁποῖος, ὡς βεβαιούσιν, ἐδά- νειδεν ἀρτίως εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν 50 ἑκατομμύρια φρ., ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων ἰταλικῆς ράντ πρὸς 75. Ἐπίσης μετὰ πολλῆς ψυχρότητος θεωρεῖ ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ τὰ αὐστριακὰ καὶ τὰ οὐγγρικά χρεώγραφα, οὐδεμίαν δὲ παρέχει ὑποστήριξιν εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν γρὸς τακτοποιήσιν τοῦ νομισμα- τικοῦ αὐτῆς συστήματος. Ἐνῶ λοιπὸν οἱ Παρι- διοὶ ἐκποιοῦσι τὰ ἰταλικὰ χρεώγραφα, τὸ Βερολίνον ἀναγκάζεται ν' ἀγοράζῃ αὐτὰ καὶ νὰ ὑφίσταται ζημίας ἐκ τοῦ ἐκπεσμοῦ αὐτῶν. Δὲν εἶναι δὲ πρῶ- τη φορά, καθ' ἣν οἱ ἐν Βερολίνῳ αἰσθάνονται τὰ δυσάρεστα τῆς πολιτικῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν χρεωγράφων. Ἀπὸ τοῦ 1887 ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι θὰ κατενέγκῃ φοβερὸν κτύπημα κατὰ τῶν ρωσικῶν χρεωγράφων, διαπραγ- ματευομένων τότε κυρίως ἐν Βερολίνῳ, διατάσσου- σα τὴν ἐθνικὴν τῆς Γερμανίας Τράπεζαν νὰ μὴ δανείζῃ χρήματα ἐπὶ ἐνεχύρῳ ρωσικῶν χρεωγράφων. Τοῦτο ἦτο ὁμολογουμένως παχυλὸν σφάλμα, διότι ἔκτοτε παρεδέξατο αὐτὰ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἢ ἀγορὰ τῶν Παρισίων, ὥστε βαθμυδὸν ἀνετιμῆθησαν κατὰ 20 0)0. Οὕτω τὸ 4 0)0 ρωσικὸν δάνειον, ὅπερ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1887 ἐτιμᾶτο 77 3)4, τιμᾶται νῦν 99. Πρὸς τοῦτοις ἡ εὐνοια τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς ἐτρέ- ψεν εἰς τὴν Ρωσίαν νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπιτυχῶς τὴν μετατροπὴν τοῦ εἰς χρυσὸν δανείου αὐτῆς ἀπὸ 5 εἰς 4 0)0, καὶ ἐνῶ τὴν 10 νοεμβρίου 1887 τὸ ρωσικὸν 5 0)0 ἐτιμᾶτο 91. ἦδη τὸ 4 0)0 ὑπερέβη τὸ ἄρτιον. Τούναντιον ἡ ἰταλικὴ ράντ, ἡ ὅς οἷα τὴν 10 νοεμ- βρίου 1887 ἐτιμᾶτο 95 1)4, ἦδη τιμᾶται 84. Ἡ δια- φορὰ αὕτη δὲν ὀφείλεται βεβαίως εἰς μόνην τὴν οἰκο- νομικὴν θέσιν τῶν δύο κρατῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐ- νοίαν μὲν τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς πρὸς τὰ ρωσικὰ χρεώ- γραφα, τὴν δυσμένειαν δὲ αὐτῆς πρὸς τὰ ἰταλικὰ. Πλὴν τοῦτου ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἐκ τῶν 300 ἑκα- τομμυρίων φρ., ἅπερ εἶχε κατατεθειμένα παρὰ τῆς Τράπεζῃ τοῦ Βερολίνου, ἀπέσυρεν ἦδη τὰ 240 ἑκατομ. ἤγειρε δὲ καὶ διατηρεῖ τὸν τελωνειακὸν πόλεμον, ἐξ οὗ πλείωστα ζημιούται ἡ γερμανικὴ βιομηχανία.

Πάντα ταῦτα ἐξηγοῦσιν ὅτι μεταξὺ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τῆς διπλῆς ὑφίσταται κεραιρωμένος οικονομικὸς πόλεμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἰσχυροτέρα κατὰ τοῦτο φαινόμενη διπλῆ συμμαχία προσηθεῖ ν' ἀποκόψῃ ἀπὸ τῆς τριπλῆς τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου, ἦτοι τὴν χρηματικὴν δύναμιν. Διὰ τοῦτο ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ συγκεντροῖ τὰς οικονομικὰς δυνάμεις αὐ- τῆς εἰς ὀλίγα χρεώγραφα, ἐν οἷς τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰ- γυπτιακά, ἐναποταμιεύει δὲ ὅσον τὸ δυνατόν μεγα- λείτερα ποσὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ὅπως ἔχη αὐτὰ πρόχειρα κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου.

Ἀνατίμωσις τις ἐγένετο καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρεώ- γραφα κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. Τὸ Πάγιον ἀπὸ 29 ἀνῆλθεν εἰς 31 1)2, τὸ Μονοπώλιον ἀπὸ 40 εἰς 42 1)2, ἐπίσης καὶ τὸ δάνειον 5 0)0 ἐκέρδησε 2 μονά- δας, ἀπὸ 35 1)2 εἰς 37 1)2 καὶ ἀπὸ 37 εἰς 39. Αἱ με- τοχαὶ τοῦ Λαυρίου ἀπὸ 32 ἀνετιμῆθησαν μέχρι 39 1)2 ἔνεκα ἀγορῶν γενομένων ἐν Ἀθήναις γρὸς κάλυψιν ἀνοικτῶν τωλήσεων, τῶν πωλητῶν ἀναγκασθέντων κατὰ τὴν μινιαίαν ἐκκαθάρισιν νὰ πληρώσωσι déport. Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι διατηροῦνται γερὶ τὰ 348.

Ἀντίδρασις τις ἐπῆλθε χθὲς περὶ τὸ κλείσιμον τοῦ χρηματιστηρίου. Ἡ ὀπισθοδρομήσις τῆς γαλλικῆς ράντ κατὰ 20 ἑκατοστὰ ἐλήνευγε χαλάρωσιν τινα καὶ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ὀθωμαν. χρεωγράφων. Τὸ Γενικὸν χρέος ἐκλείσιν 24,5 1)2, οἱ δὲ Σιδηρόδρομοι 88 5)8, τὸ Μονοπώλιον 16,25 1)2.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΕ ἀπὸ τοῦ 1081 μέχρι τοῦ 1861 ἔτους ὑπὸ Ἐπαμεινώνδῃ Κ. Μεταξῆ, ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 1893. Τομ. εἰς 8ον, σελ. δ+274. Τιμ. δραχμῶν τριῶν.

Περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου συγγράμματος γενήσεται ἴδιος λόγος ἐν ἐπομένῳ τεύχει.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΜΕΤΡΙΚΗ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων κατὰ Hugo Gleditsch πρὸς χρῆσιν μάλιστα τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Θεμιστ. Σαλτέλη, καθηγητοῦ ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῆ, Ἐκδόται ἀδελφοὶ Σ. Νοτάρη. Ἐν Κωνσταντινῶν, τύποις I. Παλλαμάρη, 1893. Τομ. εἰς 8ον μικρὸν, σελ. 184. Τιμ. γρ. 14.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς γαλλικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, ὑπὸ Γ. Μακρίδου, ἀκαδημαϊκοῦ ἀξιωματικοῦ, καθηγητοῦ κτλ. Ἐν Κωνσταντινῶν, 1893, τεῦχος εἰς 16ον σελ. 256. Τιμ. γρ. 7.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΑΡΧΑΙΑ πρὸς τὸ γράφειν καὶ λαλεῖν γαλ- λιστὶ, ἦτοι θέματα ἐφηρμοσμένα ἐπὶ τῆς στοιχειώδους γαλλικῆς γραμματικῆς Γ. Μακρίδου, 1893, σελ. 140 τμ. γρ. 5.

Ὁ ἐπιθετιμὸς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλις-Πάρις Τυπολιθογραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ

<p>NORHT BRITISH & MERCANTILE (Νόρθ Μπρίτις ἔ Μερκαντιλ) Ἰδρυθεῖσα τῷ 1809 Κεφάλαιον Α. Στ. 8,000,000 Ἀποθεμ. » 10.695,969 Ἐτησίαι πρόσσοδος τῷ 1891 Α. Στ. 4,056,900</p>	<p>ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ (COMPAGNIES D'ASSURANCES) κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς. <i>Αἱ ἐταιρίαι αὗται ἀσφαλίζουν ἡμῶν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς κτίρια, ἐπιπλα, ἐμ- πορεύματα κτλ. εἰς μετριωτάτας τιμὰς.</i> Ταχεῖα καὶ ἐλευθέριος πληρωμὴ τῶν ζημιῶν. <i>Ἐπέκεινα τῶν 20 ἑκατομμυρίων λιγῶν στερηλῶν ἐπληρώθησαν ἐπὶ τῶν δύο τοῦτων Ἐταιριῶν δὲ ἡ ζημία κατὰ τῶν πυρκαϊῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1889.</i></p>	<p>Northern Assurance (Νόρθερν Ἀσσουράνς) Ἰδρυθεῖσα τῷ 1836 Κεφάλαιον Α. Στ. 3,000,000 Ἀποθεμ. » 3,650,872 Ἐτησίαι πρόσσοδος τῷ 1891 Α. Στ. 4,076,800</p>	<p>THE MARITIME Insurance Company Limited Ἰδρυθεῖσα τῷ 1864. Κεφάλαιον Α. Στ. 500,000 Ἀποθεμ. » 102,345 Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἀσφα- λίζει κατὰ τῶν ἐκ μεταφορᾶς κινδύνων ἐπορεύματα, γρημα- τοδέματα καὶ ναυλοῦς δι' ἀτμο- πλοίων ἢ ἰστιοφόρων εἰς τι- μὰς μετριωτάτας.</p>
---	--	---	--

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει πράκτορα κ. **KARNIK ΣΕΡΟΠΙΑΝ** ἐν Χανίῳ Μεχμέτ Ἀλή Πασσά, ἀριθ. 21 καὶ 22 ἰσ, ἐν Γαλατῇ.

1	4
2	5
3	6

Τραπεζίται τῆς Ἐταιρίας ἐν Κωνσταντινουπόλει: Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα.
Διὰ πᾶσαν αἰτησὴν ἀπευθυντέον τῷ κ. Σίμωνι Καϊσερλιάν, εἰδικῷ διευθυντῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαλατῇ, ὁδὸς Μαχμουδί, ἀριθ. 2, Χάνιον Ἰερῶ μίαν ἐναντι τῆς Τραπεζῆς Καμίνδου.

<p>ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1828 καὶ 1892.</p>	<p>Δ'ΟΥΝΙΟΝ (L'UNION) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ ΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ</p>	<p>ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1828 καὶ 1892.</p>																		
<p>ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΝ ΠΑΡΣΙΟΙΣ ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΡῷ ΑΥΤΗΣ, ΟΔΟΣ DE LA BANQUE, ΑΡ. 15</p>																				
<p>Κλάδος Πυρκαϊᾶς</p> <table border="1"> <tr><td>Κεφάλαιον</td><td>Φράγκα 10,000,000</td></tr> <tr><td>Ἀποθεματικὸν</td><td>» 6,700,000</td></tr> <tr><td>Ἀσφάλεια</td><td>» 63,770,000</td></tr> <tr><td>Ἐσοδα τοῦ ἔτους 1890</td><td>» 1,000,000</td></tr> <tr><td>Ζημίαι πληρωθεῖσαι</td><td>» 160,570,000</td></tr> </table>		Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000	Ἀποθεματικὸν	» 6,700,000	Ἀσφάλεια	» 63,770,000	Ἐσοδα τοῦ ἔτους 1890	» 1,000,000	Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 160,570,000	<p>Κλάδος Ζωῆς</p> <table border="1"> <tr><td>Κεφάλαιον</td><td>Φράγκα 10,000,000</td></tr> <tr><td>Ἀποθεματικὸν</td><td>» 93,800,000</td></tr> <tr><td>Ζημίαι πληρωθεῖσαι</td><td>» 59,000,900</td></tr> <tr><td>Ἀσφάλεια</td><td>» 243,580,000</td></tr> </table>	Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000	Ἀποθεματικὸν	» 93,800,000	Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 59,000,900	Ἀσφάλεια	» 243,580,000
Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000																			
Ἀποθεματικὸν	» 6,700,000																			
Ἀσφάλεια	» 63,770,000																			
Ἐσοδα τοῦ ἔτους 1890	» 1,000,000																			
Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 160,570,000																			
Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000																			
Ἀποθεματικὸν	» 93,800,000																			
Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 59,000,900																			
Ἀσφάλεια	» 243,580,000																			

PHENIX FIRE OFFICE

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ
 ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, ΤΩ 1782.

Ἀσφάλιστρα ἐτήσια Λ. Στ. **1,000,000**

Ἀσφάλιστρα πληρωθέντα μέχρι τῆς 31 Ἰοβρίου 1887
 Λ. Στ. **16,000,000**

Ὁ ΦΟΙΝΙΞ ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἰδιοκτητῶν τοὺς πλουσιωτέρους κεφαλαιούχους καὶ τοὺς εὐφημότερον γνωστούς ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἐκ τούτου δὲ παρέχει τοῖς πελάταις αὐτοῦ τὴν ἐντελέστεραν ἀσφάλειαν.

Ἀσφάλειαι κατὰ πυρκαϊᾶς ἐπὶ παντοειδῶν ἀκινήτων, ἐπιπλῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐνεργοῦμεναι διὰ τῶν ὑποφαινομένων, οἵτινες ἔχουσι πληροξυσιότητα ὅπως διακανονίζωσιν ἐπὶ τόπου μετὰ ταχυτικῆς καὶ ἐλευθεριότητος τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας.
 H. SW. N & C^o

Μόνοι Πράκτορες διὰ τὴν Κων/πολιν καὶ τὰ Προάστεια. Ἀριθ. 12. Σανδαλιτζῆ χάν, Γαλατᾶ, ἄνωθεν τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου.

ΜΥΡΕΨΕΙΟΝ ΔΙΑΡΗΑΝΕ

G. MAZUYER & Cie

ΠΑΡΙΣΙΟΙ—32, Avenue de l'Opéra, 32 - ΠΑΡΙΣΙΟΙ
 ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

LA DIAPHANE

ΠΟΥΔΡΑ

ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

ΥΔΡΟ ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΡΩΣΙΚΟΝ	ΜΥΡΑ DU REGENT
ΥΔΡΟ ΑΛΑΡΕΑΥΔ' ESPAGNE	ΜΥΡΑ ΣΑΡΡΑΣ ΒΕΡΝΑΡ
ΜΥΡΑ FÉDORA	ΓΑΛΑ ΔΙΑΡΗΑΝΕ Α Λ' TRIS

Σάπωνες. Ἐκχυλιδματα, ὕδατα κομμώσεως κτλ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙΣ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΙΣ



Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον εἰς Ἀλεξιάδη Χάν, ἀριθ. 17

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE CORPORATION

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΡΟΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΝΩ ΤΩΝ 4,000,000 Λ.ΣΤ.

ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
 ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1520

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑΙ ΑΝΩ ΤΩΝ 35,000,000 Λ.ΣΤ.

Ἀσφαλίζει κατὰ τῶν κινδύνων τῆς πυρκαϊᾶς, Ἐπιπλοεμπορεύματα, Κτήματα λιθινά τε καὶ ξύλινα εἰς ὄρους ἐπωφελῆ καὶ ἀσφαλίστατους δυνάμει. — Ἀποζημιώσεις ἄνευ ἐκπτώσεων.

Διεύθυνσις: WHITTAL-MAN Ἐν τῇ Πόλει.

Ὁδὸς Μειδαντζῆ (Βαντὲ-καποῦ)

Πράκτωρ

J. W. WHITTAL & Co